

ΤΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ (1866)¹

Όταν αποφασίσαμε να συνδιοργανώσουμε μαζί με την Έταιρεία Μελέτης και Έρευνας της Ιστορίας των Σερρών τη σημερινή μας επιστημονική συνάντηση, τὸ θέμα μας ἔπρεπε νὰ στραφεῖ σ' ἓνα συγκεκριμένο ἀντικείμενο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ κινηθεῖ σ' ἓνα περιορισμένο χρονικὸ καὶ ἐπιστημολογικὸ πλαίσιο ποὺ θὰ ὑπηρετούσε τὸν μόνον σκοπὸ: νὰ φωτίσουμε περισσότερο τὴν ἱστορία τοῦ συγκεκριμένου χώρου μέσα ἀπὸ συγκεκριμένο πηγολογικὸ ὕλικό. Ἐπιλέξαμε, λοιπόν, μαζί με τὸν ἀείμνηστο, τώρα, συνάδελφο Χαρ. Παπαστάθη, νὰ παρουσιάσουμε τὸ «Κτηματολόγιο» τῆς μονῆς Τιμίου Προδρόμου Σερρών τοῦ ἔτους 1866, ἐπειδὴ τὸ συμπυκνωμένο αὐτὸ κείμενο, ποὺ κατακλείει τὸν Γενικὸ Μεγάλον Κώδικα τοῦ Μοναστηρίου καὶ ποὺ βρῖσκεται σήμερον στο κέντρο Дујцен με ἀριθ. 375, «φέρει σημασίαν πολλήν», ὅπως σημειώνει μεταγενέστερη σημείωση γραμμὴ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ πιδὸ ἐμπείρου καὶ δραστηριοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς στον 19^ο αἰῶνα, τοῦ Γέροντος Θεοδοσίου.

Τὸ κείμενο στὸ χειρόγραφο καταλαμβάνει λίγες σελίδες. Μόλις ἑννιά. Τίτλοφορεῖται «Καταγραφή τῶν κτημάτων τῆς κατὰ Σέρρας Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἅτινα τὴν σήμερον ἡμέραν σώζονται ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ ἐνέργειαν τῆς Μονῆς». Ἄς προσέξουμε τίς χαρακτηριστικὲς ἐκφράσεις «ἅτινα τὴν σήμερον ἡμέραν -τὸ 1866- σώζονται» καὶ «κυριότητα καὶ ἐνέργειαν».

Στὸ περιεχόμενο τοῦ Κτηματολογίου, ἀριστερὰ στὸ φύλλο τοῦ Κώδικα, τοποθετοῦνται τίτλοι εὐδιάκριτοι στὴν ἄγραφο ῥα (τὸ περιθώριο τοῦ χειρογράφου). Ἔτσι ὑπάρχει εἰδολογικὴ διάκριση τῶν κτημάτων, «Τὰ εἶδη τῶν κτημάτων», ποὺ ἀπαριθμοῦνται ξεχωριστὰ τὸ καθένα 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Στὴ δεξιὰ στήλη περιγράφονται τὰ κτήματα:

«Ταῦτα ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς <τῆς Μονῆς> εἰσὶν ἐπικεκυρω-

1. Τὸ κείμενο τῆς ἀνακοίνωσης αὐτῆς δημοσιεύεται, ὅπως ἀνακοινώθηκε. Συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοση τοῦ κειμένου τοῦ Κτηματολογίου καὶ τὴ φωτογραφικὴ ἀνατύπωσή του ἀπὸ τὸ χειρόγραφο σὲ «Παράρτημα». Ἡ τεκμηρίωση καὶ ὁ σχολιασμὸς τοῦ κειμένου ἐντάσσεται σ' ἓνα εὐρύτερο πρόγραμμα γιὰ τὸ διαχρονικὸ "Κτηματολόγιο" τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου ποὺ ἐκπονεῖ ὁ Βασίλης Κατσαρός.

μένα και διὰ χρυσοβούλλων τῶν χριστιανικῶν βασιλέων, καθὼς και ἐπὶ Τουρκοκρατίας δι' ἐπισήμων ὀρισμῶν τῶν ἰσχυρῶν κατακτητῶν Σουλτάνων, κατὰ συνέχειαν δὲ και κατὰ διαφόρους ἄλλας ἐποχὰς παρὰ τῶν διαδόχων αὐτῶν μέχρι τῆς σήμερον ὡς κατιδὼν δοκεῖ, καθὼς και μὲ ἐξιδιασμένα Κάϊτια ἐξαχθέντα ἀπὸ τὸν βασιλικὸν δασιλῆ Τεφτερχανὲν τοῦ τε Ἐφκαφίου και τοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὰ εἰρημένα κατάστιχα εὐρίσκονται τὸ καθὲν ὀνομαστὶ σεσημειωμένα ὡς ἐξῆς».

Και ἀπαριθμοῦνται τὰ σπουδαιότερα και ἱστορικὰ ἀποκτῆματα τῆς Μονῆς, ποὺ ἐντάσσονται σὲ δύο μεγάλες κατηγορίες:

α) Τὰ εἰς τὸν καζᾶν τῶν Σερρῶν κείμενα

β) Κτῆματα ἐντὸς τῆς πόλεως Σερρῶν.

Στὶς κατηγορίες αὐτὲς προσαρτῶνται τὰ «Μετόχια» και οἱ «Νομὲς» ἥτοι βοσκὰς μὲ γαῖες μέσα και χωράφια.

1) Στὴν πρώτη κατηγορία γίνεται λόγος γιὰ «**Τὸ τσιφλίκιον λεγόμενον Τουμβίντζα**» ἢ ἀλλιῶς και Κιουτζοῦκ Τοῦμπα, κι ὅπως τὸ λένε οἱ ντόπιοι «Κισιλάκι», δύο ὄρες ἀνατολικά τῶν Σερρῶν. Τὰ σύνορά του Ἀνατολικά εἶναι μὲ τὰ βαλτώδη ἐδάφη τῆς Βερζενῆς=Τσιφτιλίκιον τοῦ Ἀπδῆ-μπέη, ποὺ οἱ ντόπιοι τὰ ὀνομάζουν «Πορνια». Προχωροῦν πρὸς τὴν Ἀνατολή, κάποτε γυρίζουν πρὸς τὸ Βορρᾶ και φτάνουν στὰ σύνορα μὲ τὸ χωριὸ Τοπόλενη. Ὑστερα στρίβουν Δυτικά μὲ σύνορα τοῦ Νεοχωρίου, ποὺ κι' αὐτὸ ἦταν τσιφλίκι τοῦ Ἐντέμ-μπέη, κι ὕστερα γυρίζουν πρὸς τὸ Νότο μέχρι τὸν Στρυμῶνα, ὅπου και ἐνώνεται πάλι μὲ τὰ βαλτώδη ἐδάφη τῆς Βερζενῆς.

Τὸ ἔδαφος τοῦ τσιφλικιὸν περιγράφεται ὡς εὐφορο, ἀν και τὸ ἕνα τρίτο πνίγεται ἀπὸ τὸν Στρυμῶνα γι' αὐτὸ τὸ λένε και Κισῆς-Βαλτασῆ. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἐδάφη ὑπάρχουν χωράφια τοῦ Ἐντέμ-μπέη και τῶν κατοίκων τῆς Τοπόλιανης. Ἔτσι περιγράφεται συνοπτικά τὸ ἕνα «τσιφλίκι» τῆς Μονῆς.

2) Τὸ ἄλλο τσιφλίκι εἶναι **τῆς Δερβέσενας**, μιὰ ὄρα ἔξω ἀπὸ τὶς Σέρρες πρὸς τὰ Ἀνατολικά. Τὰ σύνορά του Ἀνατολικά ἦταν μὲ ἐκεῖνα τοῦ χωριοῦ Σούπας-κιοῖ και πρὸς Βορρᾶν μὲ τὰ ἐδάφη τοῦ κατεστραμμένου χωριοῦ Μονόσπητας, ὡς τὰ σύνορα τοῦ Πεγλίκ-ἐρῆ, κι ἀπὸ κεῖ κατηφορίζουν πρὸς Νότον, ἀκολουθώντας τὸ ποτάμι Τ' Ἄη-Γιαννιοῦ και φτάνουν στὰ σύνορα τοῦ τσιφλικιοῦ Ἐτῆ-δερμὲν. Μέσα στὰ σύνορα τοῦ τσιφλικιοῦ τῆς Δερβέσενας ὑπῆρχαν δύο νερόμυλοι και ὀρισμένα χωράφια τοῦ Φεράτ-μπέη και κατοίκων τοῦ χωριοῦ Σούπας-κιοῖ και Καρλῆ-κιοῖ.

3) Ἄλλη τοποθεσία κτημάτων τῆς Μονῆς εἶναι ἡ θέση «**τοῦ Ἄη-Γιαννιοῦ**», μισὴ ὄρα μακριὰ ἀπὸ τὸ τσιφλίκι τῆς Δερβέσενας και ἀπὸ τὶς Σέρρες. Ὑπῆρχε ἐκεῖ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τότε σὲ ἐρείπια. Στὸ κτῆμα αὐτὸ ὑπῆρχαν τρεῖς μύλοι, χαβούζες μὲ ἀναβρῦζοντα νερὰ

(πηγές) καὶ αὐλάκι, ποὺ πότιζε 15 στρέμματα «τσιαίρια» τῆς Μονῆς, καὶ ἕναν κερχανᾶν ποὺ τὸν χρησιμοποιοῦσε τὸ Ἴσναφι τῶν Βασιματζήδων.

Μέσα στὴν πόλη τῶν Σερρῶν ἡ Μονὴ διατηροῦσε:

1) **Μία ἐκκλησία:** εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἀρχαία, κτητορικὴ καὶ σταυροπήγιο, μὲ σπίτια καὶ κελλιά, 20 περίπου νεόδμητα.

2) **Ἄλλη μιὰ ἐκκλησία:** εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κρουονερίου πρὸς τὸ μέρος τουρκιστὶ λεγόμενον «Σουλὰκ-ντιγκι» καὶ «Ντίβρι Μα-χαλέ». Ὁ ναὸς ἔχει καὶ ναῖσκο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Τὸ 1866 εἶχαν πάθει ζημιὲς οἱ δύο τροῦλλοι τῶν ναῶν καὶ μὲ ἄδεια τοῦ Πατριαρχείου καὶ βασιλικὸ ὄρισμὸ διορθώθηκαν, ἀνακαινίστηκαν οἱ ναοί, κλείστηκαν σὲ περιβόλο καὶ ἔγιναν τὰ κονάκια τους κατοικίσματα.

3) Ἐδῶ κοντὰ ὑπῆρχε **ἕνα χάνι** (κονάκι) ποὺ τὸ ἔλεγαν «τὸ Προδρομίτικο» μὲ 20 δωμάτια, τρεῖς μαγαζιά μαγειρεία. Στὴν πόλη ὑπῆρχαν ἐπίσης 11 ἐργαστήρια, ὅπως ἕνα μπακάλικο κοντὰ στὸ Παλούκ-παζαρῆ στο κέντρο, ἀλλὰ καὶ σμιπτζίδικο, τὸ χαλβατζίδικο, δύο κουντουρουτζέτικα, καὶ τὰ δύο «γαῖταντζίδικα», καὶ τρεῖς ἄλλα ἐδῶ κι' ἐκεῖ σπαρμένα στὴν πόλη. Αὐτὰ ὅλα ἦταν ἀπὸ παλιὰ ἰδιοκτησίες, παλιὰ καὶ τὰ ἴδια.

4) Ὑπῆρχαν ὅμως Ἀνατολικά καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴν περιοχὴ Σερρῶν **ἰδιοκτησίες τῆς Μονῆς**, ὅπως στὸ χωριὸ Ἀναστασιάς, στὴ Ζίχνα μὲ μιὰ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλείου, ἐρείπιο πιά, μὲ λίγα λιόδεντρα κι ἀμπέλια, χωράφια γύρω στὰ 100 στρέμματα, ποὺ ἔγιναν μπαίρια, ὀρμάνια καὶ μέρη γιὰ βοσκή.

5) Στὴν κατηγορία τῶν **χωραφιῶν** καὶ τῶν **βοσκοτοπιῶν** γίνεται μνεῖα γιὰ τὰ 100 στρέμματα βοσκῆς στὸν Λαῖλιᾶ, στὴ θέση «Οὐσόϊκα», στὰ παραδοσιακὰ μανδριά τῆς Μονῆς, κτήματα στὰ χωριά Πάνιτζας, Ὶεχοβίτσας, Κάτω Βροντοῦς καὶ Ἐπάνω Βροντοῦς. Τὰ σύνορα τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς ἀρχίζουν ἀπὸ τοὺς Καῖναρτζιάδες, κοντὰ στὰ Δερβένη τῆς ἐπάνω Βροντοῦς καὶ κοντὰ στὸ ποτάμι, κι ἐκεῖ κοντὰ στὸ δρόμο ποὺ πάει πρὸς τὶς Σέρρες ὡς τὴν τοποθεσία Ἀράπ-αίλεδῆ. Ἀπὸ κεῖ ἀνεβαίνει στο Τζετοῦμ στὸν δρόμο πρὸς τὸ Καπακλί καὶ κατηφορίζει μὲ μονοπάτι πρὸς τὸ Σεϊτάν-κιουπρεσῆ, ἀκολουθώντας τὸ ρέμα τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸν δρόμο τῆς Οὐτσουντζιάς κι ἔπειτα ἀνεβαίνει ὡς τὰ σύνορα τῆς Κάτω Βροντοῦς καὶ ψηλότερα στὸ Καβάκ-σουῖ ὡς τὴν κορυφὴ ποὺ ἐνώνεται μὲ τὴν Πάνω Βροντοῦ.

Ἔστερα κατηφορίζει ὡς τὸ Δερὲν-οὔγκλες, στὸ κουρὶ τῆς Ἐπάνω Βροντοῦς, κι ἀπὸ κεῖ ξανακατηφορίζει μὲ τὸ ρέμα τῆς Λεβαδίτζας καὶ φτάνει στὴ γονέα, ἐκεῖ ποὺ τελειώνει τοῦ κουρὶ τῆς Ἐπάνω Βροντοῦς, τὸ Οὔγκλες. Ἀκολουθεῖ μετὰ τὴ ράχη καὶ στάνη στὴν κορυφὴ στὸ παλιὸ τοπωνύμιο Ἐτσαλή-τάς, ἥτοι «γραμμὴν πέτρα». Ἔστερα πάλι κατηφορίζει ὡς τὸ χωράφι τῆς Μονῆς ποὺ τὸ λένε Πελίτ-ἄτζ, ποὺ ἔχει ἕνα «που-

νάρι νεροῦ» καὶ ποῦ ἐνώνεται μὲ τοὺς Καϊναρτζιάδες.

Αὐτὰ τὰ σύνορα ἀμφισβητήθηκαν πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια ἀπὸ τοὺς Πανατζιώτες, ἔγινε δίκη στὶς Σέρρες καὶ κατοχυρώθηκε ἡ ἀρχαία ιδιοκτησία τῆς Μονῆς. Ἐκδόθηκαν καὶ ἀποφάσεις τοῦ κριτῆ Ἀτσιζ-ἐφέντη, ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Βεζίρ-μεχτοποῦ. Τὸ *ιλιάμι* ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὸν Σέχ-ισλιάμη ὡς ἰδιοκτησία ἀρχαία τῆς Μονῆς, σύμφωνα μὲ τοὺς Κώδικες τῆς Μονῆς καὶ ἔγγραφα τοῦ Βασιλικοῦ Τεφτερχανέ.

Μνημονεύονται ἐπίσης κτήματα κι ἄλλης κατηγορίας:

Ἵσα εἰς τὸν καζάν τῶν Σερρῶν

1) Μία ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὴν Ἄνω Καμενίκιαν, ἀπόκτημα τῆς Μονῆς τὸ 1844, μὲ συμβόλαιο ἀγορᾶς, ἐπειδὴ οἱ ἐνορίτες ἦταν ὑπερχρεωμένοι καὶ τὴν πούλησαν στὴ Μονή. Ἡ ἀγορὰ εἶχε ὅλα τὰ πιστοποιητικὰ ἐγκυρότητας, ἦτοι Σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας ἐπὶ πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Κουταλινοῦ. Οἱ πρόσοδοι τοῦ ναοῦ (τὸ παγκάρι!) καὶ τρία σπίτια στὴν αὐτὴ κόστισαν στὸ μοναστήρι 65.000 γρόσια.

2) Ἐξω ἀπὸ τὸ Κάστρο τῶν Σερρῶν, στὸ Ντιβρί-μαχαλέ, ἡ Μονὴ ἀγόρασε κτῆμα τοῦ βακαφιοῦ τοῦ Χαϊρεδὴ-πασιά μὲ ταπιὰ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, μὲ τὴν ἔγκριση τοῦ Ντούχ-μπέη.

3) Ἕνας ὠραῖος κήπος ἀγοράστηκε ἐπίσης ἀπὸ τὴ Μονὴ ἀπὸ τὸν Παῦλο Παχτσεβάνο, μὲ σύνορο τὸ τουρκικὸ νεκροταφεῖο καὶ μὲ ἄλλον τουρκικὸ κήπο· εἶχε μέσα σκαμνιές καὶ τρεῖς καλύβες, στὶς δύο ἐργάζονταν τεχνίτες ποῦ δούλευαν μὲ μηχανὲς ὑδροκίνητες. Ἡ ἀγορὰ κόστισε 11.000 γρόσια.

4) Ἕνας ἄλλος κήπος ἀγοράστηκε ἀπὸ τὴ Βασιλικὴ Σαραμάδινα καὶ μαζί δύο ἄλλα οἰκόπεδα, ἓνα ἀπὸ τὸν Ἡλία Ψαθᾶ καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ ἓναν γιοῦφτο! Εἶχε δέντρα σκαμνιές ἐμέσια καὶ μέσα ὑπῆρχε μιὰ καλύβα. Τὸ ταπὶ ποῦ ἐκδόθηκε ἐν ὀνόματι τῶν μοναχῶν 11.200 γρόσια.

5) Ἕνας ἀκόμη κήπος ἀγοράστηκε ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιο Βακάλην. Εἶχε συκαμιές καὶ ἐμέσια καὶ συνόρευε μὲ τουρκικὸ κήπο τοῦ Μεχμέτ Φουτούκ-μπέη, μ' ἄλλον κήπο τοῦ Χ(ατζη)Στέργιου, ἓνα χεῖμαρρο καὶ δρόμο. Τὸ ταπὶ τῆς ἀγορᾶς ἔγινε στο ὄνομα μοναχῶν τῆς Μονῆς γιὰ 12.000 γρόσια.

Χωράφια καὶ κήπους, μετόχια, ἐκκλησιές, τσιαίρια καὶ βοσκοτόπια, τουρκικὰ ὀνόματα, χριστιανικά, ἐργαστήρια μύλοι, δοσοληψίες, ταπιὰ, Τεφτερχανές καὶ Κωνσταντινούπολη, ἀναδύονται ἀπὸ τὰ κείμενα αὐτοῦ τοῦ συνοπτικοῦ Κτηματολογίου, ποῦ κάνουν ὅλα τοῦτα ὀρισμένους νὰ ἀναρωτιοῦνται: τί σημασία ἔχουν αὐτὲς οἱ πληροφορίες καὶ πόσο ἐνδιαφέρουν τὴν ἱστορία τῆς περιοχῆς Σερρῶν, πόσο συμβάλλουν στὴ γνώση τῆς αὐτῆς οἱ πληροφορίες; Γιατὶ πράγματι ἂν συνεχίσει κανεὶς τὶς περιγραφὰς τῶν δεδομένων τοῦ Κτηματολογίου θὰ ἀναδειξεί

τὸ πολὺ πολὺ ὀρισμένες ἐνδιαφέρουσες εἰδήσεις, ὅπως π.χ. ὅτι ἓνα χωράφι τῆς μονῆς ἔχει γείτονες «τοὺς καλογήρους τῆς Ἡλιοκάλης», ἓνα μικρὸ μοναστήρι μέσα στὶς Σέρρες, γιὰ τὸ ὁποῖο ἓνας Σερραῖος ἐρευνητὴς ὁ Χριστόφορος Βενιζέλος θὰ ἀναζητοῦσε καὶ τὸ τελευταῖο χνάρι του κ.λπ., κ.λπ., ἀλλὰ τί συμβαίνει γενικὰ μὲ τὰ ἔγγραφα τοῦτα καὶ πόσο συμβάλλουν στὴν ἔρευνα πέρα ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἱστορία; Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἔρχεται σήμερα νὰ ἀπαντήσῃ ἡ σύγχρονη ἔρευνα. Τὸ σχῆμα

1. Τόπος	5. Ἀσφάλεια ἰδιοκτησίας
2. Τρόπος	6. Πρόσωπα
3. Ὅρια	7. Ὀνόματα
4. Παραγωγή	8. Καρποὶ

ἀποτελεῖ ὄργανο στὰ χέρια τῆς Νέας Ἱστορίας, ἡ ὁποία πάνω σὲ αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ ἔγγραφα βασιζέται τὴν ἱστορικὴ ἔρευνα τοῦ τύπου καὶ τῆς ἱστορικῆς του διαδρομῆς στον χρόνο.

Δὲν εἶναι συνεπῶς ἀδιάφορο γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἓνα τέτοιου εἶδους ὑλικό. Στὴ συγκεκριμένη περίπτωση ἄλλωστε τὸ συνεπτυγμένο ὑλικὸ τοῦ κεμένου λειτουργεῖ λυτρωτικὰ καὶ γιὰ τὸν ἀναγνώστη καὶ γιὰ τὸν ἐρευνητὴ, ἀφοῦ τὸ ὅλο περιεχόμενο μπορεῖ νὰ τεθεῖ στὴ διάθεσή του μὲ μιὰ ἀπλὴ μεταγραφή τοῦ κεμένου. Ἄλλωστε περίπου δέκα (10) ἀκόμη περιπτώσεις μποροῦν νὰ περιγραφοῦν μὲ τὰ δεδομένα ποὺ λίγο πολὺ καταλαβαίνετε ἀπὸ τὸ ὑλικό ποὺ περιγράψαμε κλείνει τὸ θέμα τοῦ περιεχομένου.

Ὅμως ἀνοίγει ἓνα ἄλλο θέμα τὸ ὁποῖο αὐτὸ εἰδικὰ τὸ κείμενο παρουσιάζει, τὸ θέμα τοῦ σχολιασμοῦ πρῶτα-πρῶτα καὶ ἐνὸς βαθύτερου προβλήματος, ποὺ ὡς τώρα ἡ σύγχρονη ἔρευνα οὔτε κἀν ὑποπεύτηκε.

Ἄς προχωρήσουμε ὅμως στὸ ἀ΄ ζήτημα, τὸ ζήτημα τοῦ σχολιασμοῦ. Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ δεῖ τὸ ζήτημα αὐτὸ ξεκινώντας ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ κεμένου παραθέτει ὁ ἴδιος τὶς Παρατηρήσεις του ἐπὶ τῶν γραφομένων. Μετὰ τὴν καταγραφή τῶν ἐννέα περιπτώσεων τῆς ἰδιοκτησίας τῆς Μονῆς ὁ συντάκτης καταθέτει ὁ ἴδιος

«Παρατηρήσεις τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν Κτηματολογίου»

καὶ ἀναπτύσσει τὶς σκέψεις του σὲ πέντε εὐδιάκριτες (καὶ μὲ τίτλους στὸ κέντρο) ἐνότητες:

α΄ παρατήρηση

Μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ καταχώρηση αὐτῶν τῶν κτημάτων ὑπάρχει στοὺς Κώδικες τοῦ βασιλικοῦ Τεφτερχανέ. Τουτέστιν ὅτι ἡ κατοχύρωση τῆς ἰδιοκτησίας γίνεται μὲ ὑψηλοὺς βασιλικοὺς ὀρισμοὺς ἰσχυροτάτη, κι ἄλλοτε μὲ πατριαρχικὰ τακρίρια ἢ καὶ ἀναφορὲς πολλῶν μαρτύρων. Μᾶς πληροφορεῖ ἐπίσης ὅτι «ὄλον τὸ ἀρχαῖον γενικὸν Κτηματολόγιον τοῦ Μοναστηρίου», ποὺ εἶναι καταγεγραμμένο στὸν Βασιλικὸ Τεφτερχανέν καὶ ἐπικυρωμένο μὲ φερμάνια καὶ μάλιστα μέχρι

τῶν ἡμερῶν τοῦ Μαχμουτ με βασιλικὸν τογρὰν καὶ ἐξαχθὲν ἀπὸ δύο βασιλικὰ σεκρέτια (Τεφτερπασὶν καὶ Τεφτερχανέ), θέτει ἕναν προβληματισμὸ καὶ μάλιστα σύγχρονο γιὰ τὴ δικαιοῦν κατοχὺρωση ἐγγράφων ἰδιοκτησίας.

β' παρατήρηση

Ἡ δεῦτερη παρατήρησή του ἀφορᾷ στὴν ἀναγνώριση τῆς περιουσίας τοῦ μοναστηρίου με πατριαρχικὰ σιγίλλια καὶ ἐπικαλεῖται τὰ σιγίλλια τοῦ 1698 (Καλλινίκου πατριάρχου), τοῦ 1762 (Ἰωαννικίου πατριάρχου), τοῦ 1791 (Νεοφύτου πατριάρχου), τοῦ 1797 (Γρηγορίου πατριάρχου), ὅταν καὶ μειώνεται τὸ ἐτήσιον (ὁ φόρος) τῆς Μονῆς ἀπὸ τὰ 500 γρ(όσια) στα 400, λόγῳ «ὑποταγῆς τῆς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον». Τίθεται δηλ. ζήτημα λειτουργίας φορολογικοῦ συστήματος τῶν βακουφίων.

γ' παρατήρηση

Ὅτι τὸ Κτηματολόγιον (ἀρχαῖον καὶ νεώτερον) πρὸ τριῶν ἐτῶν κατεχωρίσθη καὶ «εἰς τοὺς Κώδικας τῆς ἐπὶ τῶν Μοναστηριακῶν Ἐξελεγκτικῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐπιτροπῆς».

δ' παρατήρηση

Ἡ ἐν τῷ ἀρχαίῳ Κτηματολογίῳ τῆς Μονῆς περιλαμβάνει κτήματα ποὺ καλλιεργοῦν κάτοικοι, ὅπως ἡ περίπτωση τῶν 60 οἰκογενειῶν τοῦ χωριοῦ «Χριστὸς», «ἀλλὰ πρὸ καιροῦ», ὅπως γράφει ὁ σχολιαστής, «κρατεῖται καὶ ἐξουσιάζεται αὐθαιρέτως παρὰ τοῦ Σουλιγιάν-μπέη Βελῆ-κοβαλῆ», καὶ ἄλλες ἰδιοκτησίες ἀπὸ «τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ χωριῶν», ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ χωράφια στα «Μεγάλα Βραστὰ» καὶ στα «Μαδεμοχώρια». Ἡ καταπάτηση ἰδιοκτησίας τίθεται ἐπίσης ὡς ζήτημα.

ε' παρατήρηση

Στὴν ε' παρατήρηση τοῦ σχολιαστῆ τίθεται ἐν ἰσχύ τὸ δίκαιο τοῦ ἰσχυροτέρου! Ἡ προσφυγὴ στὴ δικαιοσύνη ἦταν μόνη ἐπιλογή: «καθ' ὃ καὶ ἐποιήσαμεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Σουλιγιάν-μπέη περὶ τοῦ τσιφτικίου »Χριστὸς» καὶ μὸλον ὅτι ἦσαν εὐδιάθετοι καὶ οἱ ἐδῶ ἀγάδες καὶ οἱ τοπικὲς ἀρχὲς εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ τσιφτικίου, μὸλον τοῦτο προέκνυσαν ἐμπόδια ἀφ' ἑτέρου πρὸς χάριν τοῦ τούρκου Σιουλιουμάν-μπέη... Ἄπαιτεῖται ἰσχυροτέρα δύναμις τῆς ἡμετέρας. Ὁ Κύριος δυνατός!».

Καὶ οἱ ἄλλες δύο παρατηρήσεις τοῦ συντάκτη τοῦ Κτηματολογίου θέτουν ζητήματα ἄλλης πτυχῆς. Στὴν περίπτωση π.χ. τοῦ τσιφτικίου «Τουμπίτσα», ποὺ βρισκόταν πλάϊ στο Στρυμόνα καὶ «πολὸν μέρος ἐξ αὐτῶν <τῶν γαιῶν τοῦ τσιφτικίου ἐννοεῖ> καταπνίγεται ἀπὸ τὰς πλημμύρας τοῦ παραρρέοντος Στρυμόνος ποταμοῦ καὶ μεταβάλλονται εἰς ἄχρηστον βάλτον, ὡς ἐκ τούτου καὶ τὸ "ἀρχαῖον" τσιφτικίον ὑπάρχει ὀλιγοπρόσοδον». Γι' αὐτὸ ἦταν ἀνάγκη νὰ ἀγοραστοῦν γαῖες καὶ νὰ προσαρτηθοῦν στὸ τσιφλίκι. Οἱ γείτονες συγκατατέθηκαν νὰ πωλήσουν

γῆ στὴ Μονή. Καὶ ἡ Μονὴ δανείστηκε χρήματα «ἐπὶ τόκῳ 8%», γιὰ νὰ ἀγοράσει τὶς γαῖες ἔναντι 300.000 γρόσια. Ζητήθηκε λοιπὸν τὰ ταπιὰ νὰ ἐκδοθοῦν στὰ ὀνόματα μοναχῶν. Κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς ὅμως κοιμήθηκαν καὶ ἐξέλιπαν ἀπὸ τὴ ζωὴ. Ἔτσι «οἱ ἐπιτετραμμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως... ἀφοῦ ἐξιχνίασαν ὅτι ἀπέθανον συναδελφοί μας» ἐπιδίωκαν τὸ «μαγλιούλικον», γιὰ νὰ ἀκυρώσουν τὴν ἰσχὺ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ τὴ Μονή. Αὐτὸ ἀνάγκασε τὴ Μονὴ «ὡς ἐκ τούτου προετιμήσαμεν τὴν ἐκποίησιν μὲ ζημίαν τῆς Μονῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ὀλίγα χρήματα αὐτῶν νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ νεοαγορασθέντα χωράφια».

Αὐτὴ ἡ ἐμπειρία ὁδήγησε τὴ Μονὴ στὴν ἀπόφαση: «Τὰ ἄνω διαλειφθέντα κτήματα τοῦ Νέου Κτηματολογίου τῆς Μονῆς συνιστάμενα εἰς κήπους καὶ γαίας ἠγοράσθησαν μὲ συνδρομὴ τῶν συναδέλφων, ἐπὶ λόγῳ καὶ συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Μονῆς, ἵνα ὅσον μὲν οὗτοι ἐπιζῶσιν ἐπισκέπτονται καὶ καλλιερῶσι τὴν αὔξησιν τῆς ὠφελείας αὐτῶν νεμόμενοι ἀναλόγως τὴν συνδρομὴν των, τοὺς ἐτησίους καρποὺς αὐτῶν, μετὰ τὸν θάνατον δὲ ἑνὸς ἐκάστου μένουσιν ἅπαντα τὰ μερίδια ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν καὶ ὠφέλειαν τῆς Μονῆς».

Ἔτσι πιστευόταν ὅτι ὁ «Κύριος... ἐπινεύσει τῇ καρδίᾳ τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος (δηλ. τοῦ Σουλτάνου), ἵνα προνοίᾳ καὶ κηδεμονίᾳ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας (δηλ. τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου) ἀσφαλίσῃ κατευθεῖαν... τὰ κτήματα αὐτῶν».

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Κτηματολόγιον τοῦ 1866 εἶναι ἀφετηρία πολλοῦ προβληματισμοῦ καὶ **φέρει σημασίαν πολλήν**, ὅπως σημειώσαμε στὴν ἀρχή. Γι' αὐτὸ καὶ σημειώνονται στὸ τέλος του τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀσφαλίζουν τὴν κτηματικὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς, οἱ ὑπογραφῆς δηλ. τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σερρών Μελετίου καὶ τοῦ ἡγουμένου Θεοδοσίου, καθὼς καὶ τῶν ὑπολοίπων διαχειριστῶν τῆς Μονῆς.

Θὰ μπορούσε ἡ σημερινὴ μας ἀνακοίνωσις νὰ κλείσει ἐδῶ τὸ θέμα. Σὰς παρουσιάσαμε ἕνα σημαντικὸ κείμενο ἀπὸ πολλὰς πλευρᾶς. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ θέμα ἀνοίγει ἐδῶ μία μεγάλη ἀνακάλυψις ποὺ κρύβεται μέσα στὸ ὅλο θέμα τοῦ Ἀρχείου τῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Σερρών καὶ ποὺ θὰ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτυχθεῖ μελλοντικά. Ὅμως ἐδῶ, στὶς Σέρρες, εἶναι ὁ τόπος ποὺ πρέπει νὰ γνωστοποιηθεῖ πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐκμεταλλεῖται γιὰ τὴν τοπικὴν ἱστορίαν μία πτυχὴ ἑνὸς σύνθετου καὶ εὐρύτερου ζητήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΣΕΡΡΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 1866

(alt. post. manu add: φέρει σημασίαν πολλήν)

Καταγραφὴ τῶν κτημάτων τῆς κατὰ Σέρρας Ἱ. Μονῆς
τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἅτινα τὴν σήμερον ἡμέραν
σῶζονται ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ ἐνέργειαν τῆς Μονῆς

Αὔξων Τὰ εἶδη Ταῦτα ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς εἰσιν ἐπικεκυρω-
ἀριθμ. τῶν κτημάτων μένα καὶ διὰ χρυσοβούλλων τῶν Χριστιανικῶν
Βασιλέων, καθὼς καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας δι' ἐπι-
σήμων ὀρισμῶν τῶν ἰσχυρῶν κατακτητῶν Σου-
λτάνων, κατὰ συνέχειαν δὲ καὶ κατὰ διαφόρους
ἄλλας ἐποχὰς παρὰ τῶν διαδόχων αὐτῶν μέχρι
τῆς σήμερον ὡς κατιὸν δοκεῖ, καθὼς καὶ μὲ ἐξειδια-
σμένα κἀίτια, ἐξαχθέντα ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν δα-
ψιλῆ Τεφτερχανὲν τοῦ τε Ἐφκαφίου καὶ τοῦ τῆς
Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὰ εἰρημένα κατάστιχα εὐρί-
σκονται τὸ καθὲν ὀνομαστὶ σεσημειωμένα ὡς ἑξῆς.

Τὰ εἰς Κα{α}ζᾶν τῶν Σερρῶν κείμενα

1. Τσιφτιλίκιον. Ἐν. Τὸ τσιφτιλίκιον λεγόμενον «Τουμβίτζα», ἄλλως
καὶ «Κιουντζοῦκ-τούμπα» ἐν ταύτῳ καὶ «Κισεσ-
λάκι» τοπικῶς, πρὸς Ἄνατ. δύο ὥρας τῆς πόλε-
ως Σερρῶν ἀπέχον κατὰ τὸν Στρυμόνα ποταμόν.
Κατὰ τὰ σύνορα δὲ περιορίζεται οὕτω: πρὸς
Ἄνατ. μὲν μὲ τὰς βαλτώδεις γαίας τῆς Βερζενῆς
= τζιφτιλικίου τοῦ Ἀπδῆ-βέϊ, τοπικῶς δὲ ὀνομά-
ζονται «Πορνιά», καὶ ἐκεῖθεν κατὰ μέρος πρὸς
Ἄνατ. καὶ κατὰ μέρος πρὸς Βορρᾶν μὲ τὰς γαί-
ας καὶ σύνορα τοῦ χωρίου «Τοπόλενης», ἐκεῖθεν
πάλιν πρὸς δυσμὰς συνορεύεται μὲ τὰς γαίας
καὶ σύνορα τοῦ Νεοχωρίου τζιφτιλικίου τοῦ
Ἐντέμ-Βέϊ, φτάνον πρὸς Νότον ἕως τοῦ «Ἐσκή-
ἀνᾶ» τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν
κατὰ μέρος τοῦ «Ἐσκή-ἀνᾶ» καὶ κατὰ μέρος τοῦ
ἰδίου ποταμοῦ κατηφορεῖ ἕως τοῦ «Καρμοζή-
ἄρκ», ὅπου καὶ ἐνόνηται πάλιν μὲ τὰς βαλτώδεις
γαίας τῆς Βερζενῆς. Περιέχει διαφόρους γαίας,
ἐξ αὐτῶν τὸ ἕν τρίτον λιμνάζει καὶ καταπνίγε-
ται ἀπὸ τὸν Στρυμόνα ποταμόν, διὰ τοῦτο καὶ

ὀνομάζεται «Κισῆς-Βαλτασῆ», ὅπου καὶ διατηρεῖται μέρος ὁρμᾶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ τσιφτιλικίου. Ἐν τῷ συνόρῳ τούτῳ εὐρίσκονται σποράδην χωράφια τοῦ Ἐντέμ-βεί καὶ τῶν κατοίκων Τοπόλενης.

2. Τσιφτιλίκιον. Ἐν. Τὸ τσιφτιλίκιον ἐπιλεγόμενον «Δερβέσενας» ἀπέχον καὶ τοῦτο πρὸς Ἄνατ. μίαν ὥραν τῆς πόλεως Σερρών. Συνορεύεται δὲ καὶ περιορίζεται πρὸς Νότον καὶ Ἄνατ. μὲ τὰς γαίας καὶ τὰ σύνορα τοῦ χωρίου «Σούπας-κιοϊ», καὶ ἐκεῖθεν πρὸς Βορρᾶν μὲ τὸν μισρᾶν τοῦ ποτε χωρίου «Μονόσπητας» καὶ φθάνει μέχρι τῶν συνόρων τοῦ «Πεγλίκ-ἐρῆ», καὶ ἐκεῖθεν πάλιν κατηφορεῖ πρὸς Νότον μὲ τὸν ποταμὸν τοῦ Ἁγιαννιοῦ, καὶ φθάνει εἰς τὰ σύνορα τοῦ τσιφτιλικίου «Ἐτῆ-δερμέν» ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων ἐμπεριέχονται αἱ γαῖαι τοῦ Μοναστηρίου κατὰ τμήματα μὲ δύο μύλους, καθὼς καὶ αἱ γαῖαι τοῦ τσιφτιλικίου τοῦ Φεράτ-βεί, καὶ τοῦ τσιφτιλικίου «Ἐτῆ-δερμέν», καὶ τινων κατοίκων τῶν χωρίων «Σούπας-κιοϊ» καὶ «Καρλῆ-κιοϊ».
3. Τοπικὴ θέσις. Μία. Ἐξειδισμένη τοπικὴ θέσις λεγομένη τοῦ Ἁγιαννιοῦ καὶ κεμένη ἀνὰ ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς Δερβέσενας καὶ τῆς πόλεως Σερρών ἐντὸς τῶν συνόρων τῆς Δερβέσενας. Ὀνομάζεται δὲ οὕτως ἐκ τῆς ἐκεῖσε ποτε ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἥδη εἰς ἐρείπιον. Καὶ αὕτη ἡ θέσις, οὓσα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Μοναστηρίου ἀπ' ἀρχῆς «καδεμδέν», περιέχει καὶ τρεῖς μύλους, χαβούζια μὲ ἀναβρυτικὰ ὕδατα διερχόμενα μὲ ἔν κεμέρι, ποτίζουσι περὶ τὰ 15 στρέμ(ματα) τσιαῖρια τῆς Μονῆς, καὶ ἓνα κερχανᾶν εἰς χρῆσιν τοῦ Ἰσναφίου τῶν Βασμαντζήδων.

Κτήματα ἀρχαῖα ἐντὸς τῆς πόλεως Σερρών

4. Ἐκκλησία. Μία. Ἱερὰ ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἀρχαῖα, κτητορικὴ, καὶ σταυροπήγειος, περὶ αὐτὴν ὑπάρχουσι καὶ ὀσπητοκελλία εἰς ἰδιοκτησίαν τῆς Μονῆς περὶ 20 τὸν ἀριθμὸν καὶ σύγχρονα μὲ τὴν ἐκκλησίαν <alt. post. manu: καὶ ἕτερα νεόδημητα>.

5. Ἑκατέρω ἐκκλησία. Μία. Ἀρχαία καὶ αὕτη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἰδιοκτησία, κειμένη ἔξωθεν τῆς πόλεως τῶν Σερῶν πρὸς Ἄνατ. πρὸς τὸ μέρος τουρκιστὶ λεγόμενον «Σουλάκ-ντιγκι» καὶ «Ντίβρι-μαχαλέ», σεμνυνομένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἔχουσα συνοπτικῶς καὶ ναδὸν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.
||<fol. 2.: in sup. marg.: ἔξακολουθεῖ τὸ κτηματολόγιο τῆς Μονῆς>
Ἑκατέρων τούτων οἱ κουπέδες εἶχον διαρραγῆ κατὰ μέρος, ὡς ἐκ τούτου εἶχεν ἀποβῆ καὶ ἄχρηστος δι' Ἱεροπραξίας, ἀλλὰ πρὸ τριῶν ἐτῶν, διὰ Πατριαρχικοῦ τακτοῦ ἐκδοθέντος Βασιλικοῦ ὀρισμοῦ, διωρθώθησαν ἐκ νέου καὶ ἀνεκαινίσθησαν, περιορίσθησαν καὶ μὲ περίβολον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγιναν καὶ τινὰ δωμάτια εἰς κατοικίαν τῶν διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐτέρων διαφόρων ἐνοικιαστών. Οὕσα αὕτη ἀρχαῖον Μονύδριον, εἶχε καὶ ἰδιαιτέρον κτηματολόγιον, ὡς φαίνεται εἰς τοὺς ἀρχαίους κώδικας τῆς Μονῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίον καιρικῶν περιστάσεων ἀπώλεσθησαν ταῦτα.
6. Κουνάκι ἢ χάνι. Ἐν. Χάνι λεγόμενον «Προδρομήτικον» κείμενον ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, περιέχει δωμάτια περὶ τὰ 20, καὶ τρία μαγαζεῖα μαγ<ε>ιρένια.
7. Ἐργαστήρια. Ἐνδεκα. Ἐξ ὧν πλησίον μὲν τοῦ «Παλούκ-παζαρη» εὐρίσκονται τὸ βακάλικον, τὸ σμιτζίτικον, τὸ χαλβατζίδικον, τὰ δύο κουντουρουτζίτικα, καὶ τὰ δύο γαϊταντζίτικα, καὶ τρία ἕτερα κατὰ σποράδην κείμενα· ὅλα ταῦτα τὰ ἐργαστήρια εἰσὶν ἀρχαῖα, ὡς καὶ τὸ ἄνωθεν κουνάκι.
8. Μετόχιον. Ἐν. Κατὰ τὸν καζαζᾶν τῆς Ζίχνας ἐν τῷ χωρίῳ Ἀναστασιάς, καὶ τοῦτο ἀρχαία ἰδιοκτησία τῆς Μονῆς μὲ μίαν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου ἐρείπιον, μὲ μερικὸν ἐλαιῶνα, μὲ ὀλίγα ἀμπέλια, χωράφια περὶ τὰ 100 στρέμ(ματα) κείμενα εἰς παῖρια, ὀρμάνι, καὶ μιρὰν διὰ βοσκήν

9. Νομή ἤτοι βοσκή με γαίας και χωράφια. Μία. Αὕτη ἡ ἰδιοκτησία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς συνίσταται ἀπὸ γαίας, χωράφια ὑπὲρ τὰ 100 στρέμ. ἀπὸ βοσκήν λιαλιᾶς καὶ ὀρμάνιον ξυλικῆς, ἣτις ἐπικαλεῖται «Οὐσόικα» τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἀπὸ ἀρχαῖα μανδριὰ τῆς Μονῆς. Κυκλοφορεῖ δὲ μὲ διάστημα σχεδὸν τεσσάρων ὥρῶν συνόρων, καὶ γειτονεύεται μὲ τὰ σύνορα τῶν χωρίων «Πάνιτζας, Ῥεχοβίτζας, Κάτω Βροντοῦς καὶ Ἐπάνω Βροντοῦς». Τὰ σύνορα δὲ αὐτῆς συμπεριλαμβάνονται ὡς ἐξῆς: ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς Καῖναρτζιᾶδες πλησίον τοῦ Δερβεντιοῦ τῆς Ἐπάνω Βροντοῦς καὶ πλησίον τοῦ διαρρέοντος ποταμοῦ τῆς Ἐπάνω Βροντοῦς, ἐκεῖθεν μὲ τὸν δρόμον ἄγοντα διὰ Σέρῶας φθάνει εἰς τὸ «Ἀράπ-ἄϊλεδή», ἐκεῖθεν πάλιν μὲ τὸν αὐτὸν δρόμον ἀναβαίνει εἰς τὸ «Τζετοῦμ» δρόμον τοῦ «Καπακλιοῦ», ἐκεῖθεν κατηφορεῖ μὲ στενὸν δρόμον εἰς τὸ «Σεϊτάν-κιουπρεσῆ» εἰς τὸ ῥεῦμα τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ, ἐκεῖθεν πάλιν μὲ τὸν δρόμον «Οὐτζουντζιᾶς» ἀναβαίνει καὶ φθάνει εἰς τὰ σύνορα τῆς Κάτω Βροντοῦς, καὶ ἐκεῖθεν μὲ τὴν ῥάχην ἀναβαίνει εἰς τὸ «Καβάκ-σουί», ἀφίνων δεξιὰ τὸ σύνορον Κάτω Βροντοῦς, ἐκεῖθεν φθάνει εἰς τὴν κορυφήν, ὅπου ἐνώνεται μὲ τὰ σύνορα τῆς Ἐπάνω Βροντοῦς καὶ τὸν τόπον λεγόμενον <lacuna decem litterarum>, καὶ ἐκεῖθεν μὲ τὸν Δερὲν κατηφορεῖ ἕως τὸν «Δερὲν-οὔγκλες», ὅπου συνάπτεται μὲ τὸ κουρὶ Ἐπάνω Βροντοῦς, καὶ ἐκεῖθεν κατηφορεῖ ὀλονὲν μὲ τὸ ῥεῦμα τῆς «Λεβαδίτζας», καὶ φθάνει κάτω εἰς τὴν γωνίαν, ὅπου λήγει τὸ κουρὶ τῆς Ἐπάνω Βροντοῦς, λεγόμενον «Οὔγκλες», καὶ ἐκεῖθεν μὲ τὴν ῥάχην, ῥάχην φθάνει ἕως τὴν κορυφήν, ὅπου κατὰ τὸ παλαιὸν λέγεται «Ἐτζαλή-τάς», ἣτοι «γροαμμένη πέτρα», ἐκεῖθεν πάλιν κατηφορεῖ ἕως ἓνα χωράφι τοῦ Μοναστηρίου, ὅπου φέρει ὀνομασίαν «Πελίτ-ἄτζ», ἔχει καὶ πουνάρι νεροῦ, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν κατηφορεῖ κατ' εὐθείαν ἕως τὸν ποταμόν, ὅπου καὶ ἀνταμώνουσι εἰς τοὺς εἰρημένους Καῖναρτζιᾶδες.

Αὕτη ἡ ἰδιοκτησία τῆς Μονῆς πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐφιλονεικήθη ἀπὸ τοὺς Πανιτζιώτας, καὶ ὡς ἐκ τούτου δίκης γινομένης ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν Σερῶν ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐπεκυρώθη ὡς ἀρχαία καὶ δικαία ἰδιοκτησία τῆς Μονῆς, ἐξεδόθησαν δὲ διὰ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς ἐπίσημα ἔγγραφα, ἰλιάμι τοῦ κριτοῦ Ἀτζιζ-ἐφένδη, μασβατᾶς τοῦ Συμβουλίου καὶ Βεζύρ-Μεχτοπού· τὸ ἰλιάμι ἐπεκυρωθὲν καὶ παρὰ τοῦ Σεΐχ-ἰσλιάμη. Μ' ὄλον ὅτι δὲ ἡ ἰδιοκτησία αὕτη εἶναι ἀρχαία τῆς Μονῆς, ἐπικεκυρωμένη νεωστὶ μὲ τὰ εἰρημένα καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὰ ἔγγραφα, συμφωνήθη νὰ περασθῆ καὶ εἰς τοὺς κώδικας τοῦ Βασιλικοῦ Τεφτερχανὲ κατὰ λέξιν καθὼς καὶ τὰ ἄλλα νεοαγορασθέντα κτήματα.

ffol. 3: <in sup. marg.: ἐξακολουθεῖ τὸ κτηματολόγιον τῆς μονῆς>

Παρατηρήσεις ἐκ τοῦ ὀπισθεν κτηματολογίου

Α'. παρατήρησις

Τὰ ἄνω διαληφθέντα κτήματα ἅπαντα εὐρίσκονται κατακεχωρημένα εἰς τοὺς Κώδικας τοῦ Βασιλικοῦ Τεφτερχανέ. παρ' ἀρχαίων δὲ χρόνων καὶ μέχρι τῆς σήμερον κατὰ διαφόρους ἐποχὰς παρὰ τῶν Κραταίων Σουλτάνων εὐρίσκονται ἐπανειλημμένως ἐπικεκυρωμένα καὶ μὲ Βασιλικούς ὑψηλοὺς ὀρισμούς, δοθείσης αἰτίας ἀπὸ ξένας ἐπεμβάσεις, ὅτε μὲν διὰ Πατριαρχικοῦ τακριρίου, ὅτε δὲ δι' ἀναφορᾶς τῶν <τῆς> Μ<ονῆς> πατέρων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀναβαίνει περὶ τοὺς 80. Ἐνταυτῷ ὄλον τὸ ἀρχαῖον γενικὸν κτηματολόγιον τοῦ Μοναστηρίου τὸ καταγεγραμμένον εἰς τὸν Βασιλικὸν Τεφτερχανὲν φαίνεται ἐπικεκυρωμένον καὶ εἷς τινα τῶν διαληφθέντων φριμανίων κατὰ λέξιν, ἀλλὰ καὶ προσφάτως ἐπὶ τοῦ ἔτους 1251: ἐγίρας ἐπεκυρώθησαν καὶ παρὰ τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτ· τότε δὲ συγχρόνως ἐξήχθησαν ἀπὸ τὸν Τεφτερχανὲν καὶ δύο Τεφτερχανέ σιουρέτια τῆς Μονῆς, τὸ μὲν ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κώδικος, τὸ δὲ παρὰ τοῦ Ἐφκαφιοῦ ἐπικεκυρωμένα καὶ μὲ Βασιλικὸν τογρᾶν. Τὰ αὐτὰ δὲ δύο σιουρέτια καὶ πέρουσι διὰ Πατριαρχικοῦ τακριρίου ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ Τεφτερχανέ, καὶ μᾶς ἐστάλησαν, τὸ μὲν, διὰ νέαν ἐπικύρωσιν τοῦ διαφιλονικουμένου τζιφτικίου μας «Χριστός», τὸ δέ, εἰς ἐπικύρωσιν τῆς ἀσυδοσίας ἀπέναντι τοῦ φόρου τῶν γιδοπροβάτων τῆς Μονῆς.

Β'. παρατήρησις

Ἄπασαι αἱ ἄνω διαληφθεῖσαι ἀρχαῖαι ἰδιοκτησίαι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρὸς τοὺς ἄλλους ἀναγνωρίζονται καὶ ἐπικυροῦνται καὶ μὲ ἀρχαία ἐπὶ

Χριστιανοκρατίας Σιγγιλιώδη πατριαρχικὰ ἔγγραφα, τῶν ὁποίων μόνον αἱ *κώπαι* σφύζονται εἰς τοὺς ἀρχαίους κώδικας τῆς Μονῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ νεώτερα ὅμοια Σιγγίλια ὡς ἐξῆς: ἐπὶ 1698 μὲν παρὰ Καλλινίκου Πατριάρχου, ἐπὶ 1762 δὲ παρὰ Ἰωαννικίου Πατριάρχου, ἐπὶ 1791 παρὰ Νεοφύτου Πατριάρχου, καὶ ἐπὶ 1797 παρὰ Γρηγορίου Πατριάρχου, ὅτε καὶ τὸ *ἐτήσιον* τῆς Μονῆς πρὸς τὴν Μεγ<άλην> Ἐκκλησίαν ἀπὸ 400 δράμια κρόκον ἐτήσιον, ἀρχαῖον, προσδιορίσθη ἀντὶ 500 γροσίων λόγῳ ὑποταγῆς ὑπὸ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον.

Γ'. παρατήρησις

Τὸ κτηματολόγιον τοῦ Μοναστηρίου ἀρχαῖον καὶ νεώτερον πρὸ τριῶν ἐτῶν κατεχωρήθη καὶ εἰς τοὺς Κώδικας τῆς ἐπὶ τῶν Μοναστηριακῶν Ἐξελεγκτικῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐπιτροπῆς.

Δ'. παρατήρησις

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ κτηματολογίῳ τῆς Μονῆς, κατεστρωμένῳ εἰς τοὺς Κώδικας τοῦ δασιλοῦς *Βασιλικοῦ Τεφτερχανέ*, μεταξὺ τῶν ἄλλων κτημάτων εὐρίσκονται κατακεχωρημένα καὶ ἐπικεκυρωμένα καὶ ἕτερα τρία ἐπίσημα κτήματα τῆς Μονῆς. Πρῶτον, τὸ κατὰ τὸν *καζαζᾶν* Σερρῶν τσιφτιλίκιον, «Χριστὸς» ἐπιλεγόμενον, τὰς γαίας τοῦ ὁποίου τὴν σήμερον ἐργάζονται οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἀπὸ <ὀ>σπήτια περὶ τὰ 60, ἀλλὰ πρὸ καιροῦ κατακρατεῖται καὶ ἐξουσιάζεται ἀυθαιρέτως παρὰ τοῦ Σουλίουμάν-βεί, Βεζνικοβαλῆ δεύτερον κτήμα, τὸ τσιφτιλίκιον ἐπιλεγόμενον «Ἀσώματος», κείμενον κατὰ τὸν *καζαζᾶν* τῆς Ζίχνας, ἕκτασιν γαιῶν ἔχει περισσοτέραν τοῦ ἀνωτέρω, ἀλλὰ πρὸ καιροῦ καὶ αὐταὶ ἐξουσιάζονται καὶ νέμονται ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων· τρίτον κτήμα, ἕνας ἐπίσημος *κασλᾶς*, ὁμοῦ μὲ τὰς γαίας του ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ χωρίου ὀνομαζόμενον μὲν «Μεγάλα Βραστά», κείμενου δὲ εἰς τὰ Μαδεμοχώρια, ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὴν σήμερον ἐξουσιάζουσι καὶ νέμουσιν οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου.

Ε'. παρατήρησις

Πρὸ πέντε ἐτῶν διὰ *Πατριαρχικοῦ τακροῖου* ἐξεδόθησαν τρεῖς *Βασιλικοὶ ὀρισμοὶ* παρὰ τοῦ Ἄνακτος Μεζίτ, ἵνα δυνάμει αὐτῶν μᾶς παραδοθῶσι τὰ εἰρημμένα τρία κτήματα ἄνευ τινὸς δίκης καὶ παρατηρήσεως, καθὸ καὶ ἐποιήσαμεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Σιουλίουμάν-βεί περὶ τοῦ τσιφτιλικίου «Χριστὸς», καὶ μῶλον ὅτι ἦσαν εὐδιάθετοι καὶ οἱ ἐδῶ Ἀγάδες καὶ ἡ τοπικὴ ἀρχὴ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ τσιφτιλικίου, μῶλον τοῦτο προέκυψαν ἐμπόδια ἀφ' ἑτέρου πρὸς χάριν τοῦ Τούρκου Σιουλίουμάν-βεί. Ἀπόπειραν ἐποιήσαμεν καὶ διὰ τὰ ἄλλα εἰρημμένα δύο κτήματα, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκεῖνα, καθὼς καὶ διὰ τὸ «Χριστὸς» τσιφτιλίκιον ἀπαιτεῖται ἰσχυροτέρα δύναμις τῆς ἡμετέρας. Ὁ Κύριος δυνατός!

Αἰτίων ἀριθμὸς

Εἶδη τῶν
κτημάτων

Ἔτος Ὀθωμανικῶν

στρέμματα

ἀριθμὸς

|| fol. 5.: <in sup. marg.: ἐξακολουθεῖ
τὸ κτηματολόγιον τῆς μονῆς>

**Καταγραφή τῶν κτημάτων,
ἅτινα νεωστὶ ἀπέκτησεν
ἡ Μονὴ ὡς ἐξῆς:**

Ἔσα εἰς τὸν κα(α)λξᾶν τῶν Σερῶων

1. Ἐκκλησία.

» »

1. Μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου<γρόσια>
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, κειμέ-
νη ἐντὸς τῆς πόλεως Σερῶων κατὰ
τὴν Ἄνω Καμενίκιαν, προσηλώθη
δὲ αὕτη ἡ ἐκκλησία τῇ Ἱερᾷ Μονῇ
ἐπὶ ἔτους 1844, δυνάμει χρημα-
τικῆ, διὰ προτροπῆς τῆς κυβερνή-
σεως τοῦ τότε Μητροπολίτου, τῆς
Δημογεροντίας, καὶ πρὸ πάντων
κατὰ παράκλησιν ὄλων τῶν ἐνο-
ριτῶν τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἐκ
τῆς ἄνω καὶ Κάτω Καμενίκιας, εἰς
ἐξόφλησιν τοῦ ὑπερόγκου χρέους
αὐτῆς. Τότε δὲ συγχρόνως ἡ προᾶξις
αὕτη ἐπεκυρώθη με ἐπίσημα ἔγγρα-
φα παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου, τῆς
εὐγενίας των καὶ παρὰ πάντων
τῶν ἐνοριτῶν τῆς Ἱερᾶς ἐκκλησίας
κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἐπικυρώσε-
ως ταύτης ἐπεκυρώθη καὶ με σεπτὸν
Σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς Μ(εγάλης)
τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἐπὶ
Πατριάρχου τοῦ Κυρίου Ἀνθίμου
τοῦ Κουταλινού. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ
κυβέρνησις ταύτης ἐπικυροῦται
ἀμέσως πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν με
τὰς προσόδους τοῦ παγκαρίου καὶ
τῆς ἐφημερείας, συμπεριλαμβάνο-
νται καὶ τρεῖς οἰκίαι παρὰ τῇ αὐτῇ
τῆς ἐκκλησίας, προσηλώθη δὲ ἐπὶ
χρήμασι με γρόσια 65.000
Ἔτι ἔξωθεν τοῦ Κάστρου τῶν Σερ-
ῶων κατὰ τὸ «Ντίβρι-μαχαλὲ» νε-
ωστὶ ἠγόρασεν ἡ Ἱερὰ Μονὴ γαίας,

αἴτινες εἰσὶν ὑπὸ τὸ καλέμι τοῦ βακουφι-
οῦ τοῦ Χαῖρεδήμ-πασιᾶ, διδ καὶ τὰ ταπιά
τῆς ἐπικυρώσεως τῶν κάτω γαιῶν ἐλάβο-
μεν παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν
σήμερον διαδόχου αὐτοῦ Νούχ-Βεῖ.

2. Κήπον 1275 7. 1. Ἐνα κήπον ἠγόρασεν ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀπὸ
γῆν, *ιαδηκι* καὶ *ἐσελάκι* παρὰ τοῦ Παύ-
λου Παχτσεβάνου· συνορεύεται μὲ μνή-
ματα Τουρκῶν, μὲ ἕτερον τουρκικὸν κή-
πον, καὶ ἐκατέρωθεν μὲ δρόμον, καὶ πε-
ριέχει δένδρα σκαμνῶν καὶ ἐμίσια, καὶ
τρεῖς καλύβας, εἰς τὰς δύο ἐργάζονται τὰ
γαῖτάνια μὲ μηχανάς, αἴτινες κινοῦνται
μὲ ὕδωρ· ἠγοράσθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ παπᾶ-
Χρυσάνθου, παπᾶ-Θεοδοσίου, παπᾶ-
Μελετίου, παπᾶ-Νικοδήμου, παπᾶ-Χρι-
στοφόρου, παπᾶ-Θεωνᾶ, Χρήστιου Λαζᾶ-
ρου, Μαρίνου, Γεωργίου καὶ Στοίλου
διὰ γρόσια 11.000
3. Κήπον 1275 6. 1. Ἐναν <κήπον> ὡσαύτως ἠγόρασεν ἡ
Ἱερὰ Μονὴ ἀπὸ γῆν, *ιαδηκι* καὶ *ἐσελά-
κι* ἀπὸ Βασιλικὴν Σαμαράδιναν μὲ ἕτερα
δύο οἰκόπεδα τοῦ Ἡλῖα Ψαθᾶ καὶ ἐνὸς
γιούφτου· συνορεύεται μὲ κήπους τοῦ
Μεχμέτ Φουντούκ-Βεῖ, μὲ τὸ τσιφτιλίκι-
ον τοῦ ἰδίου, μὲ οἴκους γιουφτῶν καὶ μὲ
δρόμον περιέχει δὲ δένδρα σκαμνῶν καὶ
ἐμίσια καὶ μίαν καλύβαν· τὸ ταπί του ἐξε-
δόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ παπᾶ-Θεοδοσίου,
παπᾶ-Μελετίου, παπᾶ-Μακαρίου, παπᾶ-
Γερασίου, παπᾶ-Ἀρσενίου καὶ Χρίστι-
ου καὶ Ἀγγέλου Λαζᾶρου διὰ γρόσια 11.200
4. Κήπον 1272 7. 1. Ἐναν <κήπον> ὡσαύτως ἠγόρασεν ἡ Ἱε-
ρὰ Μονὴ ἀπὸ Ἀθανάσιον Βακάλην περι-
έχει ξυλικὴν σικαμιναῖς καὶ ἐμίσια καὶ κα-
λύβαν, συνορεύεται μὲ κήπους τοῦ Μεχ-
μέτ Φουντούκ-Βεῖ, μὲ κήπον τοῦ Χ(ατζῆ)-
Στέργιου, μὲ χεῖμαρρον καὶ μὲ δρόμον.
Ἐξεδόθη τὸ ταπί αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ
παπᾶ-Ἀνθίμου Δαβίδ, παπᾶ-Σάββα Σω-

- τήρ, παπᾶ-Θεοδοσίου Λαζάρου, πα-
πᾶ-Μελετίου Δημητρίου, παπᾶ-Μα-
καρίου Κώστα καὶ Χρήστιου Λα-
ζάρου διὰ γρόσια 12.000
- || fol. 6.: <in sup. marg.: ἔξακολουθεῖ τὸ
κτηματολόγιον τῆς μονῆς>
1. Χωράφιον. 1282. 6. 1. Ἐντικρου εἰς τὰ αὐτὰ παῖτρια, ἄνωθεν
τῶν ἐκεῖσε Καφενείων, ἠγοράσαμεν
τοῦτο παρὰ Χρίστου Κύρου· συνο-
ρεύεται μὲ τὸ ἄρσι τῶν μύλων <lacu-
na decem et sex litterarum> μὲ χω-
ράφια μὲ ντερὲν καὶ μὲ δρόμον·
ἐπεκυρώθη μὲ ταπὶ τοῦ ἰδίου Νούχ-
Βεῖ ἐπ' ὀνόματι Ἀγγέλου Χ(ατζῆ)-
Τριανταφύλλου διὰ γρόσια 3.000
2. Χωράφιον. 1282. 6. 1. Κεῖται εἰς μέρος λεγόμενον «Τικήρ-
καποῦ» εἰς τὸ ἄντικρου τοῦ Ἰσάρ-ἀλτῆ
τῶν Σερόων. Ἔχει γείτονας τὰ χωρά-
φια τῶν καλογήρων τῆς Ἡλιοκάλεως
καὶ τοῦ Τάσιου Βακάλη, ντερὲν, καὶ ἄν
καὶ δρόμον. Τὸ ἠγοράσαμεν ἀπὸ τὸν
Νούχ-Βεῖ ἐπ' ὀνόματι {Ἀγγέλου Τρι-
ανταφύλλου}<superscripsit altera post.
manu: Θεοφάνους καὶ Χ(ατζῆ)-Ἐρμελῆ>
διὰ γρόσια 200
- Ἄτερα τμήματα εἰς τὸν αὐτὸν
κα{α}ζᾶν Σερόων ἐκ διαλειμμάτων
νεοαγορασθέντα.**
3. Κῆπον. 1265. 24. 1. Ἐν τμήμα ἀπὸ γῆν καὶ ἰαδῆκι κείμε-
νον εἰς τὸ χωρίον Τσιρπίστας, 4 ὥρας
μακρὰν ἀπὸ Σέρρας ἠγοράσαμεν ἀπὸ
Δημήτριον Ἰωάννου· περιέχει σκαμνό-
δενδρα καὶ ὀπωροφόρα ξύλα, ἀλλ'
ἄνυδρον· ἔχει γείτονας χωράφια τῶν
κατοίκων τῆς Τσιρπίστας, χεῖμαρῶν
καὶ ἐκατέρωθεν δρόμον· ἐπεκυρώθη
ἀπὸ τὸν Ἐφκάφην μὲ ταπὶ τοῦ βακου-
φιοῦ Σιλζίκ-σουλτάν, ἐπ' ὀνόματι τῶν
Μιουτεβελλήδων τοῦ Μοναστηρίου
Χ(ατζῆ)-παπᾶ-Δανιήλ, Χ(ατζῆ)-Χρυ-

- σάνθου, παπᾶ-Θεοδοσίου, παπᾶ-Σάββα, παπᾶ-Ἀνθίμου, παπᾶ-Συλβέστρου, παπᾶ-Διονυσίου, παπᾶ-Δωροθέου, παπᾶ-Ἀνανίου καὶ πατρὸς Σπυριδω-
 νος με γρόσια 10.000
4. Κῆπον. 1265. 4. 1. Ἀπὸ γῆν καὶ *ἰαδῆκι*, περιέχει καὶ οὗτος ὁμοίαν ξυλικήν ἔχει γείτονας χωράφια τοῦ Ῥεστέμ-ἄγα, τοῦ Χριστοδούλου Βαγγέλ, τσαΐ, καὶ δρόμον κεῖται δὲ ἄντικρυ τοῦ ἀνωτέρω κήπου πρὸς Νότον, ἠγοράσθη ἀπὸ Ἀδάμ Ἑρμελῆ καὶ ἐπεκυρώθη με ταπὶ τοῦ αὐτοῦ Βακουφιοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἰδίων Μιουτεβελλήδων με γρόσια 900
15. Οἰκόπεδον. 2. 1. Κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, παρὰ τῷ ἐκείσε Μετοχίῳ μας ἔχει γείτονας ἄλλην γῆν τοῦ Μοναστηρίου μας, τοῦ Βαγγέλ Κωνσταντᾶ, τοῦ Νάσιου Φώτη, τὸν χειμαρῶν καὶ δρόμον ἠγοράσαμεν τοῦτο ἀπὸ τοὺς αὐταδέλφους Στέργιον, Τριαντάφυλλον, Μαρίαν, καὶ Ἑλένην τέκνα τοῦ Ἀγγέλου Τσιρπιστινοῦ, ἐπεκυρώθη δὲ με ἀυλικὸν ἔγγραφον τῆς Μητροπόλεως Σερῶν, ἐπεκεκυρωμένον καὶ παρὰ τῆς Δημογεροντίας ἀπὸ τοὺς πωλητὰς καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους Τσιρπίστας, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἡγουμένου Σάββα, Θεοδοσίου Δικαίου καὶ Ἰακώβου με γρόσια 500
16. Κῆπον 1277. 6. 1. Ἐν τμήμα κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ Νιγρίτας πρὸς Βορῶν ἀπὸ γῆν καὶ *ἰαδῆκι* περιέχει σκαμνόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα ξύλα, καὶ στέρναν νεροῦ, τὸ ὅποιον λαμβάνει καδεμδὲν ἀπὸ τὴν στέρναν τῶν ὑδάτων τοῦ αὐτοῦ χωρίου συνορεύεται ἀφ' ἑνὸς μὲν με μισρᾶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ με χειμαρῶν καὶ με δρόμον, ἔχων σχῆμα τρίγωνον ἠγοράσαμεν δὲ τοῦτο παρὰ τῆς Πολύζου χήρας τοῦ Μάλαμα, καὶ ἐπεκυρώθη

μὲ χιουτζέτι τοῦ Κριτοῦ τῶν Σερόῶν
ἐπ' ὀνόματι τῶν Μιουτεβελλήδων τοῦ
Μοναστηρίου Χ(ατζῆ)παπᾶ-Χρυσάν-
θου, Χ(ατζῆ)παπᾶ-Κωνσταντίου, πα-
πᾶ-Θεοδοσίου, παπᾶ-Διονυσίου καὶ
παπᾶ-Γερασίμου μὲ γρόσια 10.000

|| fol. 7.: <in sup. marg.: ἐξακολουθεῖ
τὸ κτηματολόγιον τῆς μονῆς>

17. Χωράφια 110. 1. Ἐν τμήμα ἡγοράσαμεν καὶ προσηρ-
τήθη εἰς τὸ ἄνω ἀρχαῖον εἰρημένον
τσιφτιλίκιον τῆς Μονῆς, ἐπιλεγόμε-
νον «Τουμβίτσα», τουρκιστὶ «Κιισι-
λάκι». Τὸ τμήμα ὀνομάζεται «Σουῆς ὄν
Διουλιούμ»· ἡγοράσαμεν τοῦτο παρὰ
τοῦ Ἀπδῆ-Βεῖ, υἱοῦ τοῦ Ἰσμαῖλ-Βεῖ,
ἐπὶ ἔτους 1844· κεῖτε εἰς τὸ σύνορον
τοῦ Νεοχωριοῦ τσιφτιλικίου τοῦ Ἐν-
τέμ-Βεῖ, υἱοῦ τοῦ Μασάρ-πασιά· γει-
τονεύεται ἑκατέρωθεν μὲ γαίας τοῦ
ἰδίου τσιφτιλικίου, πρὸς Νότον μὲ γαί-
ας τοῦ τσιφτιλικίου μας Τουμπίτσας,
πρὸς Ἀνατ(ολάς) μὲ γαίας τοῦ Σιμχα-
ναζῆ καὶ μὲ δρόμον ἐπεκυρώθη δὲ μὲ
Βασιλικὸν ταπὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χ(α-
τζῆ)-Δημητρίου καὶ Γεωργίου, υἱῶν
τοῦ ἀπὸ Βροντοῦ Χ(ατζῆ)-Ιωάννου
καὶ ἐπιτρόπων τῆς Μονῆς μὲ γρόσια 16.000
18. Χωράφια 1280. 44. 3. Τρία τμήματα ἡγοράσαμεν παρὰ τοῦ
εἰρημένου Ἐντέμ-Βεῖ, περιέχοντα ἐν-
τὸς τῶν συνόρων καὶ γαιῶν τοῦ τσι-
φτιλικίου μας «Τουμβίτσας» κατὰ τὸ
μέρος, ἐπικαλούμενον «Σύνορ-πασῆ»
καὶ γειτονεύοντας τετραμερῶς μὲ γαί-
ας τοῦ αὐτοῦ τσιφτιλικίου μας ἐπε-
κυρώθησαν καὶ ταῦτα μὲ Βασιλικὸν
ταπὶ ἐπ' ὀνόματι παπᾶ-Μελετίου, πα-
πᾶ-Ἀρσενίου, παπᾶ-Γερασίμου, πα-
πᾶ-Θεοδοσίου καὶ παπᾶ-Πολυκάρπου
διὰ λίρας Τουρκίας 260. γρόσια 26.000
19. Χωράφια 11. 1. Ἐν τμήμα κείμενον μεταξὺ τῶν συ-

- νόρων τῆς Τουμβίτσας καὶ Νεοχωρίου πρὸς ἄρκτον παρὰ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, γειτονεύεται μὲ τὰς γαίας τῶν ἰδίων τσιφτιλικίων ἠγοράσαμεν ταῦτα ἀπὸ παπᾶ-Ἀθανάσιον οἰκονόμον τῆς Δουβίστας, καὶ ἐπεκυρώθη μόνον μὲ ῥωμαϊκὸν ἔγγραφον παρὰ τοῦ ἰδίου, καὶ παρὰ τῶν προκρίτων τῆς χώρας, ἐπ' ὀνόματι τῶν Μιουτεβελλήδων τοῦ Μοναστηρίου, ἐπὶ ἔτους 1847 μὲ γρόσια 1.100
20. Χωράφια 1282. 469.1. Ἐν τμήμα ἠγοράσαμεν ἀπὸ τὸν εἰρημένον Ἀπδῆ-Βεῖ, υἱὸν τοῦ Ἰσμαῖλ-Βεῖ, κείμενα ἐντὸς τῶν συνόρων Νεοχωρίου τσιφτιλικίου τοῦ Ἐντέμ-Βεῖ, περιοριζονται ἐκατέρωθεν μὲ γαίας τοῦ Ἐντέμ-Βεῖ, μὲ γαίας τοῦ τσιφτιλικίου μας Τουμβίτσας, καὶ μὲ γαίας τῶν χωρικῶν Βετζνικιωτῶν καὶ μὲ δρόμον καὶ ταῦτα ἐπεκυρώθησαν μὲ *Βασιλικὸν ταπὶ* ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χ(ατζῆ)-Δημητρίου υἱοῦ τοῦ ἀπὸ Βροντοῦ Χ(ατζῆ)-Ιωάννου μὲ λίρας Τουρκίας 2.110 ½. <alt. post. manu: 211.050 ἀνανεώθη τὸ ταπὶ τούτου τοῦ χωραφίου εἰς κυριότητα τοῦ μοναστηρίου> 254.150

Ἴτερα κτήματα

21. Ὀσπήτιον 1274 1. Προσηρτήθη εἰς τὰ εἰς «Ἀναστασιᾶ» χωρίον ἀρχαία κτήματα τοῦ Μοναστηρίου παρὰ τοῦ Χατζῆ Δημητρίου, εἰς «Χωροβίσταν» χωρίον ἐν ὀσπήτιον μὲ 20 εἴκοσι στρέμματα χωράφια σποράδην κείμενα ἐν τῷ συνόρῳ τῆς Χωροβίστας ἐπεκυρώθησαν καὶ ταῦτα μὲ *Βασιλικὸν ταπὶ* πρὸ 8 ἐτῶν εἰς τοὺς Μιουτεβελλήδες τοῦ Μοναστηρίου.

|| fol. 8.: <in sup. marg.: ἐξακολουθεῖ τὸ κτηματολόγιον τῆς μονῆς>

22. Χωράφια 1281. 10. 2. Δύω τμήματα προσετέθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν Μετόχιον, κείμενα ἐντὸς τῶν συνόρων «Χωροβίστας», καὶ τὸ μὲν ἐν τμήμα συνίσταται ἀπὸ 12 στρέμ(ματα) τα

ὅποια ἔχουσι γείτονας τὸν Χριστόδουλον Διδάσκαλον, τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου Τσαρουχᾶ καὶ δρόμον εἰς τόπον λεγόμενον «Ἰντζιρλή». Τὸ δὲ δεύτερον τμήμα εἰς τόπον λεγόμενον «Πεντάρα» στρεμ. 8 ἔχουν γείτονες τὸν Χριστόδουλον Τσίρτζιολην, τὸν Γεώργιον Ρούμπα καὶ τὸν Χατζή Νεράντζον καὶ δρόμον. Ἦγοράσαμεν ταῦτα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου Τσαρουχᾶ, καὶ ἐπεκυρώθησαν μὲ Βασιλικὰ ταπιά, ἐπ' ὀνόματι τοῦ παπᾶ-Ἀρσενίου, παπᾶ-Μελωδοῦ, παπᾶ-Ἰωσήφ, παπᾶ-Πολυκάρπου καὶ παπᾶ-Σάββα διὰ γρόσια <num. delevit>

Παρατηρήσεις

Α'. Παρατήρησις

Ἄφοῦ τὴν σήμερον τῇ Ἱερᾷ Μονῇ σφύζεται μόνον τὸ εἰρημένον ἀρχαῖον τσιφτιλίκιον «Τουμβίτζα» ἔχει καὶ τὰς γαίας τοῦ στενοχωρημένης, ἀπ' ἐναντίας πολὺ μέρος ἐξ αὐτῶν καταπνίγεται ἀπὸ τὰς πλημμύρας τοῦ παραρρέοντος Στρυμόνος ποταμοῦ καὶ μεταβάλλονται εἰς ἄχρηστον βάλταν, ὡς ἐκ τούτου καὶ τὸ τσιφτιλίκιον ὑπάρχει ὀλιγοπρόσοδον καὶ μὴ ἐξαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς, διὰ τοῦτο πάντοτε ἦτον εἰς ἀνάγκην νὰ ἀυξανθῶσιν αἱ γαῖαι αὐτοῦ μὲ προσάρτησιν ἐτέρων γαιῶν δυνάμει χρηματικῇ· διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἴδιοι εἰρημένοι δὺν Βέιδες γείτονες τοῦ τσιφτιλικίου μας ἠὺχαριστήθησαν νὰ μᾶς πωλήσωσι τὰς ἀνωτέρω γαίας των ἐπὶ τούτῳ μᾶς παρεστάθησαν καὶ ἔτεροι φίλοι ἀγάδες καὶ χριστιανοί. Ἐξ αὐτῶν τινες μᾶς συνέδραμον καὶ μὲ δάνεια χρήματα ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς % πρὸς χάριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς γνωρίζοντες καὶ τὴν ἀνάγκην προσαρθήσεως τῶν εἰρημένων χωραφίων εἰς τὸ τσιφτιλίκιόν μας Τουμβίτζας, βλέποντες καὶ τὴν καλὴν διάθεσιν τῶν εἰρημένων ἀγάδων καὶ χριστιανῶν, ἀπεφασίσαμεν πέρυσι καὶ ἐφέτος τὴν ἀγορὰν τῶν χωραφίων, δυνάμει χρηματικῇ καὶ ἐπὶ τόκῳ, ἐπικαλούμενοι τὴν εὐλογίαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ διὰ τὴν εὐκαρπίαν αὐτῶν καὶ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, τὸ ὅποιον τὴν σήμερον ἀναβαίνει μὲ τὸ ἀρχαῖον ὑπὲρ τὰς 300.000 γρόσια ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς % τοῖς πᾶσιν γνωστόν· ἐξαίτησαμεν δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν τὰ ταπιά αὐτῶν εἰς ὀνόματα ξένα, γνωρίζοντες τὸ μαχλιούλικον, τὸ ὅποιον τὴν σήμερον ἀκριβῶς ἐπιδιώκουσιν οἱ ἐπιτετραμμένοι παρὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐμάθομεν, ἀφοῦ ἐξιχνίασαν ὅτι ἀπέθανον συναδελφοί μας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ὑπῆρχον κατα-

κεχωρημένα εἰς τὰ ταπιά τῶν εἰρημένων κήπων καὶ ἑτέρων χωραφίων, τῶν ὁποίων χωραφίων ὡς ἐκ τούτου προετιμήσαμεν τὴν ἐκποίησιν μὲ ζημίαν τῆς Μονῆς ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ὀλίγα χρήματα αὐτῶν νὰ μὴν χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ νεοαγορασθέντα χωράφια.

Β'. παρατήρησις

Τὰ ἄνω διαληφθέντα κτήματα τοῦ νέου κτηματολογίου τῆς Μονῆς, συνιστάμενα εἰς κήπους καὶ γαίας, ἠγοράσθησαν μὲ συνδρομὴν τῶν συναδέλφων ἐπὶ λόγῳ καὶ συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Μονῆς, ἵνα ὅσον μὲν οὗτοι ἐπιζῶσιν ἐπισκέπτονται καὶ καλλιερῶσιν τὴν αὔξησιν τῆς ὠφελείας αὐτῶν, νεμόμενοι ἀναλόγως τὴν συνδρομὴν τῶν τοὺς ἐτησίους καρποὺς αὐτῶν, μετὰ τὸν θάνατον δὲ ἑνὸς ἐκάστου μένουσιν ἅπαντα τὰ μερίδια ὑπὸ τὴν ἄμμεσον ἐξουσίαν καὶ ὠφέλειαν τῆς Μονῆς. Φρόνησις ὀρθὴ καὶ σύμπνοια τῶν συναδέλφων πρὸς αὔξησιν τῶν ἐτησίων κυριῶν προσόδων τῆς Μονῆς διὰ τὸ μέλλον. Ἠσφαλίσθησαν δὲ ἐπ' ὀνόματι πολλῶν συναδέλφων εἰς ἀποφυγὴν δῆθεν τοῦ μαχλιουλίου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν συναδέλφων τινῶν οἱ ἐπιτετραμμένοι, γνωρίζαντες μερίδια μαχλιούλικα καὶ ἐξημείωσαν μὲ ἀγορὰν τοῦ μαχλιουλίου καὶ ἔκδοσιν νέων ταπιῶν ὡς ἐκ τούτου βιαζόμεθα νὰ ζητῶμεν ἔκδοσιν ταπιῶν ἐπ' ὀνόματι κοσμικῶν ἐχόντων ἀπογόνους, ἀλλ' ἢ οὕτως ἢ ἄλλως παντοίους κινδύνους τὰ κτήματα ταῦτα ἀπὸ τὸ μαχλιούλικον. Ὁ Κύριος τοίνυν ἐπινεύσει τῇ καρδίᾳ τοῦ Κραταιωτάτου ἡμῶν Ἄνακτος, ἵνα προνοίᾳ καὶ κηδεμονίᾳ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας ἀσφάλισῃ κατ' εὐθείαν τὰ ἀπὸ γῆς κτήματα ὄλων τῶν ἱερῶν καταγωγῶν καὶ καταστημάτων λογιζόμενα καὶ ταλανιζόμενα κτήματα αὐτῶν, ἐπιβραβεύοντας αὐτοῦ προνόμια σύμφωνα κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν Τεφτερχανὲν διὰ τῶν ἀρχαίων βακουφικῶν κτημάτων.

|| fol. 9.: <in sup. marg.: ἔξακολουθεῖ τὸ κτηματολόγιον τῆς μονῆς>

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ὀπισθεν κτημάτων

<(α') Τσιφτιλίγια>

2. Τσιφτιλίγια ἀρχαῖα ἐπιλεγόμενα τὸ μὲν, «Τουμβίτζα», τὸ δὲ «Δερβέσεν».
1. Τοπικὴ θέσις τοῦ Ἁγιαννίου μὲ ὕδατα, μύλους καὶ τζιαίρια ἐντὸς τῶν συνόρων τῆς Δερβέσενας.
2. Ἐκκλησίαι ἀρχαῖαι ἐν τῇ πόλει Σερρών, ἐξ ὧν ἡ μὲν σεμνύνεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἡ δὲ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
12. Ὁσπητοκελλία παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
11. Ἐργαστήρια ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Σερρών.
 1. Κουνάκι «Προδρομήτικον» λεγόμενον.
 1. Μετόχιον ἀρχαῖον ἐν τῷ κατὰ Ζίχναν χωρίῳ Ἀναστασιᾶς μὲ μερικῶ-

τερον κτηματολόγιον.

1. Βοσκή ἀρχαῖα με γαίαις, χωράφια καὶ μανδριὰ με λιاليὰ καὶ με ὀρμά-
νι ξυλικὸν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Πάνιτσας.

<β> Ἔτερα νεώτερα κτήματα ἐντὸς καὶ περὶ τὴν πόλιν Σερρών

1. Ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κατὰ τὴν
Ἐπάνω-Καμενίκια.
4. Κῆποι εἰς «Ντίβρι-μαχαλὲ» ὑπὸ τὸ καλέμι τοῦ Βακουφιοῦ τοῦ
Χαϊρεδήμ-Πασιά.
2. Ἰαδίκια κήπων ἐκείσε.
5. Χωράφια εἰς τμήματα ἐκείσε.

<γ> Ἔτερα κτήματα εἰς τὸν κα{α}ζᾶν Σερρών

3. Κῆποι κείμενοι εἰς τὸ χωρίον Τσιρπίστας με ἔν Μετόχιον.
1. Κῆπος ἐν τῷ χωρίῳ Νιγρίτας.
6. Χωράφια εἰς τμήματα ἐμπεριέχοντα στρέμ(ματα) γῆς 634,, ἅτινα νε-
ωστὶ ἠγοράσθησαν καὶ προσετέθησαν τῷ μοναστηριακῷ τσιφτιλι-
κίῳ Τουμβίτσας.
1. Ὅσπῆτιον εἰς τὸ κατὰ Ζίγχαν χωρίον «Χωροβίστας» με 40 στρέμ(ματα)
χωράφια, ἐξ ὧν τὰ μὲν 20 ἀφιέρωμα, τὰ δὲ 20 προσετέθησαν ἐξ
ἀγορασίας.
5. Παρατηρήσεις ἀναγκαῖαι ἐπὶ τῶν ἀρχαίων κτημάτων ἐπὶ τῶν νεωτέ-
ρων ὡσαύτως.

Κατὰ τὴν προνοητικὴν τοίνυν αἴσθησιν τῆς Μ(εγάλης) τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας ἐγκριθεῖσα ἀσμένως ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν καὶ διαταγὴν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐπιστολῆς ἀπὸ Δ' <Νοεμ>βρίου τοῦ ἔτους 1865, ἐκδο-
θείσης καὶ σταλείσης πρὸς τὸν Σ(εβασμιώτατον) ἡμῖν (Ἀρχιεπίσκοπον), ἅγιον Σερρών Κύριον Μελέτιον, ἀφορώσης πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ
Κτηματολόγιον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐσχηματίσαμεν καὶ ἡμεῖς οἱ
ὑποφαινόμενοι τὸ γενικὸν ταύτης κτηματολόγιον ὡς ἄνωθεν δοκεῖ, σύμ-
φωνα με τὸ δοθὲν καὶ ἡμῖν πατριαρχικὸν διάγραμμα. Ὡς ἐκ τούτου δὲ
εἰς πίστωσιν καὶ δήλωσιν τῶν διαληφθέντων οἱ ὑποφαινόμενοι δι' ἰδίαις
ἡμῶν ὑπογραφῆς διαβεβαιούμεν καὶ ἐπικυροῦμεν

αὐξ' κατὰ μῆνα Αὐγούστον

Ὁ Σερρών Μελέτιος ὑποβεβαιοῖ Ὁ Ἡγούμενος Θεοδόσιος
(μονοκονδυλιά) (ἀρχιεπίσκοπος) Ὁ Προηγούμενος Σάββας (μοναχός)
Ὁ Προηγούμενος Χ(ατζῆ)-Χρῦσανθος
Ὁ Προηγούμενος Ἀζαρίας
Ὁ Μελέτιος δικαῖος
Ὁ Διονύσιος ἱερομόναχος.

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ, ΤΟΠΩΝΥΜΙΩΝ, ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΥΠΩΝ
ΛΕΞΕΩΝ (κυρίως στην τουρκική)***

Ἄγγελος (Τσερπιστινός) 28	Λαζάρου Κώστας καὶ Χρῆστος 28
Ἄζαριάς, προηγούμενος, ὑπογρ. τέλους 34	Λαζάρου Χρῆστος 27
Ἄνθιμος Κουταλινός, πατριάρχης Κων/πόλεως 26	Λαζάρου Ἄγγελος 27
Ἄπδη-Βεΐ 30, 31	Μάλαμας 29
Ἄτζιζ-ἑφένδη 24	Μαρία, τέκνο Ἄγγ. Τσερπιστηνοῦ 29
Βακάλης Ἀθανάσιος 27	Μαρίνος 27
Βακάλης Τάσιος 28	Μασάο-πασιάς 30
Βεζύρ-μεχτοπού 24	Μαχμούτ Σουλτάν 24
Βερζενῆς 20	Μεζίτ Ἄναξ 25
Βεζνικιώτες 31	Μελέτιος δικαῖος, ὑπογρ. τέλους 34
Γεώργιος 27	Μελέτιος, ἀρχιεπ. Σερρών, ὑπογρ. τέλους 34
Γρηγόριος, Πατρ. Κων/λεως 25	Μεχμέτ Φουντούκ-Βεΐ 27
Διονύσιος ἱερομόναχος, ὑπογρ. τέλους 34	Νάσιου Φώτης 29
Ἐλένη, τέκνο Ἄγγ. Τσερπιστηνοῦ 29	Νεόφυτος, Πατρ. Κων/λεως 25
Ἐντέμ-Βεΐ 20, 30, 31	Νούχ-Βεΐ 27, 28
Ἐρμελῆ Ἀδάμ 29	Πανιτζιώτες 24
Θεοδόσιος Δικαῖος 29	Παχτσεβάνος Παῦλος 27
Θεοδόσιος ἠγούμενος, ὑπογρ. τέλους 34	Πολύζου χήρα τοῦ Μάλαμα 29
Ἰάκωβος 29	παπᾶ-Ἀθανάσιος 31
Ἰσμαῖλ-Βεΐ 30, 31	παπᾶ-Ἀνανίας 29
Ἰωαννίκιος, Πατρ. Κων/λεως 25	παπᾶ-Ἄνθιμος Δαβίδ 27
Ἰωάννου Δημήτριος 28	παπᾶ-Ἀρσένιος 27, 30, 32
Καίναρτζιαδες 23	παπᾶ-Γεράσιμος 27, 30
Καλλίνικος, Πατρ. Κων/λεως 25	παπᾶ-Διονύσιος 29, 30
Κύρου Χρῆστος 28	παπᾶ-Δωρόθεος 29
Κωνσταντᾶ Βαγγέλ 29	παπᾶ-Θεοδόσιος 27, 28, 29
	παπᾶ-Θεοδόσιος Λαζάρου 28

* Στὸ κεῖμενο κρατήθηκαν οἱ ἰδιοτυπίες τῶν γραφῶν στὴ φωνητικὴ τοὺς ἀπόδοση, καθὼς καὶ ἡ ἐπίμονη ὀρθογραφικὴ ἀπόδοση σὲ ὀρισμένες λέξεις, ὅπως δύω(δυνικός), -βεΐ (ἀντὶ βέη>μπέη), Ἰσμαῖλ (ἀντὶ Ἰσμαήλ), Ἐτζαλή-τάς (ἀντὶ ἐτζαλι-τάς), Ἰντζιρλιχ (ἀντὶ Ἰντζιρλι) κ.λπ. Ἡ συντομογραφία «ἀνακεφ.» παραπέμπει στὸ τμῆμα τοῦ κεμένου ποὺ ἐπιγράφεται ἀνακεφαλαίωσις... Τὰ ἀ΄, β΄, γ΄ στὰ τμῆματα τοῦ κεμένου προστέθηκαν γιὰ λόγους εὐκολίας στὴ διάκριση τῶν ἐνοτήτων καὶ στίς παραπομπὲς τοῦ εὗρετηρίου.

- παπᾶ-Θεωνᾶς 27
παπᾶ-Ίωσήφ 32
παπᾶ-Μακάριος 27
παπᾶ-Μελέτιος 27, 30
παπᾶ-Μελέτιος Δημητρίου 28
παπᾶ-Μελωδὸς 32
παπᾶ-Νικόδημος 27
παπᾶ-Πολύκαρπος 30, 32
παπᾶ-Σάββας 29, 32
παπᾶ-Σάββας Σωτῆρ 27
παπᾶ-Σύλβεστρος 29
παπᾶ-Σπυρίδων 29
παπᾶ-Χριστόφορος 27
παπᾶ-Χρῦσανθος 27
Ῥεστέμ-ἀγᾶς 29
Ῥούμπας Γεώργιος 32
Σάββας ἠγουμένος 29
Σάββας, μοναχός, ὑπογρ. τέλους 34
Σαμαράδινα Βασιλικὴ 27
Σείχ-ισλιάμης 24
Σιλζίκ-σουλτάν 28
Σιμχαναζῆς 30
Σιουλιουμάν-βεΐ 25
Στέργιος, τέκνο Ἀγγέλου Τσερπιστηνοῦ 29
Στοΐλος 27
Τριαντάφυλλος, τέκνο Ἀγγέλου Τσερπιστηνοῦ 29
Τσαρουχᾶς Κων/νος 32
Τσίρτζιολης Χριστόδουλος 32
Φεράτ-Βεΐ 21
Χαιρεδήμ-Πασιά 27, ἀνακεφ. β΄
Χατζῆ-Δημητρίου καὶ Γεωργίου, υἱὸν τοῦ ἀπὸ Βροντοῦ Χατζῆ-Ἰωάννου 30
Χατζῆ-Δημητρίου υἱὸς τοῦ ἀπὸ Βροντοῦ Χατζῆ-Ἰωάννου 31
Χατζῆ-Νεράντζος 32
Χατζῆ-παπᾶς Δανιὴλ 28
Χατζῆ-παπᾶς Κωνστάντιος 30
Χατζῆ-Στέργιος 27
Χατζῆ-Τριανταφύλλου Ἄγγελος 28
Χατζῆ-παπᾶς Χρῦσανθος 30
Χατζῆ-Χρῦσανθος, ὑπογρ. τέλους 28
Χριστόδουλος Βαγγέλ 29
Χριστόδουλος Διδάσκαλον 32
Ψαθᾶς Ἡλίας 27
Ἄγιαννιοῦ, θέσις 21
Ἄγιαννιοῦ, τόπος 33, ἀνακεφ. α΄
Ἄναστασιά, χωρίον 22, ἀνακ. α΄
Ἄραπ-ἀϊλεδῆ 23
Ἄσώματος, τσιφτιλίκιον 25
Βραστὰ Μεγάλα 25
Βροντοῦ, Ἐπάνω 23
Βροντοῦ, Κάτω 23
Βροντοῦ 30
Δερβέντι 23
Δερβέσεν, ἀνακεφ. α΄
Δερβέσενα, τσιφτιλίκι 21
Δερὲν Οὐγκλες 23
Δουβίστα 31
Ἐκκλησία Ἁγίου Ἀχιλλεῖου 22
Ἐκκλησία Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου 22
Ἐκκλησία Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου 22
Ἐκκλησία Ἁγίου Ἰωάννου 21
Ἐκκλησία Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου 26, ἀνακεφ. α΄
Ἐκκλησία Τιμίου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου 21, ἀνακεφ. α΄
Ἐνορία Ἁγίου Γεωργίου 22
Ἐσκή-ἀνά 20
Ἐτζαλή-τάς 23
Ἐτῆ-δεσμὲν 21
Ζίχνα 22, 25, ἀνακεφ. γ΄

Ἡλιόκαλη 28	Σεΐτάν-κιουπρεσῆ 23
Ἴντζιορλῆκ 32	Σεῖρρες 21, 22, 24, 25, 26, 28
Ἰσάο-άλτῆ τῶν Σεῖρῶν 28	Σουλάκ-ντιγλι 22
Καβάκ-σουῖ 23	Σούπας-κιοῖ 21
Καμενίκια Ἐπάνω 26, ἀνακεφ. β´	Σοῦς ὄν Διουλιούμ 30
Καμενίκια Κάτω 26	Στρύμονας 20, 32
Καπακλι 23	Σύνορ-πασῆ 30
Καρλῆ-κιοῖ 21	Τζετοῦμ 23
Καρμοξῆ-ἄρκ 20	Τικῆρ-καποῦ 28
Κάστρο Σεῖρῶν 26	Τοπόλενη 20
Κιουντζούκ-τούμπα 20	Τουμβίτζα (τσιφιλίκι) 20, 32, 33, ἀνακεφ. α´, γ´
Κισῆς-Βαλτασῆ 21	Τουρκία 30
Κισισλάκι 30	Τσιρπίστα 28, 29
Κωνσταντινούπολις 27	Τσιφιλίκιον 20, 21, 25, 27, 30, 32
Λεβαδίτζα 23	Ἵψηλῆ Κυβέρονησις 34
Λιαλιᾶ 23	Χριστὸς (τσιφιλίκι) 24, 25
Μαδεμοχώρια 25	Χωροβίστα 31, ἀνακεφ. γ´
Μεγάλα Βραστὰ 25	
Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία 25, 26, 33, 34	
Μετόχιον 31	
Μητρόπολη Σεῖρῶν 29	ἄρκι (τὸ) τῶν μύλων 28
Μνήματα Τουρκῶν 27	βακάλικον 22
Μονόσπητας 21	Βασιλικὸς ὄρισμὸς 22
Μονύδριον (ἄρχαῖον) 22	γαϊτάνια 27
Νεοχώριον 20, 31	γαϊταντζίτικα 22
Νιγρίτα 29, ἀνακεφ. γ´	γιοῦφτος -οι 27
Ντίβρι-μαχαλὲ 22, 26, ἀνακεφ. β´	Δερὲν 23
Ὁρμὰν 21	Δημογεροντία 26, 29
Οὔγκλες 23	ἐμέσια 27
Οὐσόικα 23	ἐσελάκι 27
Οὐτζουντζιὰ 23	ἐτήσιον (τὸ) 25
Παλούκ-παζαρη 22	Ἐφκάφης 28
Πάνιτζα 23	Ἐφκάφιον 20, 24
Πεγλίκ-ἔρη 21	ιαδῆκι 27, 28, 29
Πελίτ-ἄτζ 23	ιλιάμι 24
Πεντάρα (τόπος) 32	Ἰσνάφιον (τῶν Βασμαντζήδων) 21
Πορνιὰ (θέσις) 20	κα{α}ζᾶς
ποταμὸς τοῦ Ἀγιαννιοῦ 21	κα{α}ζᾶς (Ζίχνας) 22, 25
Προδρομήτικον 22	κα{α}ζᾶς (Σεῖρῶν) 25, 28, 34
Ῥεχοβίτζα 23	καδεμδὲν 21, 29

καϊὰς 28	ὄρισμὸς (βασιλικὸς ὑψηλὸς ὄρισμὸς) 24
καΐτια 20	ὀσπητοκελλία, ἀνακεφ. α΄
καλέμι (τοῦ βακουφίου) 27, ἀνακεφ. β΄	παΐρια 22
κασλὰς 25	Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐπιστολὴ 34
κεμέρι 21	ῥωμαϊκὸν ἔγγραφο 31
κερχανὰς 21	Σιγγίλια 25
κουντουρουτζίτικα (κουντούρια= χονδροπάπουτσα) 22	Σιγγιλιῶδες γράμμα 26
κουπέδες 22	Σιγγιλιῶδη πατριαρχικὰ ἔγγραφα 24
Κριτῆς (Σερόῳν) 30	σιμιτζίτικον 22
κώπιαι 25	σιουρέτια 24
λιαλιά, ἀνακεφ. α΄	τακρίρι (πατριαρχικὸ) 22, 24
μασβατὰς 24	ταπὶ (βασιλικὸν) 30, 31, 32
μαχλιούλιον 33	ταπὶ 27, 31
μαχλιούλικον 33	Τεφτερχανές (βασιλικὸς) 20, 24, 33
Μιουτεβελλήδων 28, 29, 30, 31	τογρὰς (βασιλικὸς) 24
μιρὰ 22, 29	χαλβατζίδικον 22
μισρὰς 21	χιουτζέτι 30
ντερὲς 28	
ὀρμάνι 22, 23, ἀνακεφ. α΄	

Εξακωνοβί το κληματολόγιον τῆς Μονῆς.

Πα εἰς τὸ
αὐτοκράτωρ.

Ἐκατέρω τούτων οἱ κλητίδες ἔχον διαβάσει κατὰ μέρος, ὡς ἐν τούτῳ β. χεν ἀποβί και ἄλλωνος δι' ἑραπαφίος. ἀλλὰ περ ἑρπὶ ἀπὸ εἰν παρῆν. χεκοδ ἑραρερίν ἐκαστόν τε βασιλικὸν βρεσην, διαρρωδῶσαν ἐν κίον καὶ ἑκατομύσσαν, περιρῶδῶσαν καὶ μὴ περιρῶδῶσαν. ἐν τῇ τοῦ ὄνολου ἕβαν καὶ ἑκατομύσσαν, ἐκαστόν τε καὶ μὴ ἐκαστόν τῆς ἐκαστοῦ καὶ ἐκαστοῦ ἑκατομύσσαν. ὅσα αὐτῶ ἀρχαῖον κλητίον, ἔχει καὶ ἑκατομύσσαν ἑκατομύσσαν, ὡς ἐκαστόν τε καὶ μὴ ἐκαστόν τῆς ἐκαστοῦ καὶ ἐκαστοῦ ἑκατομύσσαν. ὅσα αὐτῶ ἀρχαῖον κλητίον, ἔχει καὶ ἑκατομύσσαν ἑκατομύσσαν, ὡς ἐκαστόν τε καὶ μὴ ἐκαστόν τῆς ἐκαστοῦ καὶ ἐκαστοῦ ἑκατομύσσαν.

6. Κουαίμι ἐν.
ἠχάρι.

ἑκατὸν περὶ ἑκατὸν ἠεροδρομίων καὶ ἑκατὸν ἐν τῷ ἑρπὶ τοῦ ἡλίου ἑκατὸν. περὶ ἑκατὸν περὶ τὰ 20, καὶ ἑκατὸν ἑκατομύσσαν.

7. Ἐργαστήρια. Ἐν τῷ.

ἑκατὸν περὶ ἑκατὸν τῶν ἠεροδρομίων καὶ ἑκατὸν ἐν τῷ ἡλίου ἑκατὸν. περὶ ἑκατὸν περὶ τὰ 20, καὶ ἑκατὸν ἑκατομύσσαν.

8. Μετόχιον. Ἐν.

κατὰ τὸν κατὰ τὸν ἡλίου ἑκατὸν ἐν τῷ ἡλίου ἑκατὸν. περὶ ἑκατὸν περὶ τὰ 20, καὶ ἑκατὸν ἑκατομύσσαν.

9. Κλητίον. Ἐν.

ἑκατὸν περὶ ἑκατὸν τῶν ἡλίου ἑκατὸν. περὶ ἑκατὸν περὶ τὰ 20, καὶ ἑκατὸν ἑκατομύσσαν.

αιεροποιεί το υψιμαχοριον της Μονής

Είδος των
σημάτων.
Ετος Διασκευής.
Αριθμός.
Σφραγίδα.

Καταγραφή των υψιμαχών, όπως υψοί αλυσιών
ή Κοιή εις Εβί.

κρο.

Όσα εις τον Αϊσαζάρ των Σεργίων.

1. κρησσία

1. Μία Επ' ονόματι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, υψιμαχία εις
της πόλεως Σεργίων κατά την άνω κερκινίαν, προσήλθε εις αυτό
επισημειώσα εις τέρμα μόνον επί εβίος 1844. Δυστυχώς χρηματισμός δια
προσφοράς δια υψιμαχίας του τότε Μητροπολίτου, τής Σιμοπολείας,
και από ταύτην κατά σαρκερήσαν όδον τών εισρητών τής Σιμοπολείας
ταύτης εις τή άνω και κάτω κερκινίαν εις Εβόρσσαν του ύπερο-
νομου κρούσι άδία. Έξη οι σχέσεις ή πράξι αυτές επεπωρώσ με επί-
σημα έφθασε παρὰ τής Σελήτου, τής αγίας των και παρὰ μη-
λων τής εισρητών τής τέρμα Σιμοπολείας. κατα συνείδησιν δε τής επι-
κομιτής ταύτης εισηγήσας και εις ονόματι Σεργίων, φαίκεα
της άνω κρούσι άδίας Σιμοπολείας επί πατριαρχου του Κορυθίου
Αθηνίου του Κουταλιού. Η Σιμοπολείαν υψιμαχία ταύτη, επι-
κρούσται άγιως προς τή τέρμα κερκίαν εις τή προσόδα του Παγ-
καρίου και τής Εβόρσσης, συμπροκατατίθεται και τρείς όμιλοι
παρὰ τή άνω τής Σιμοπολείας, προσήλθε δε επι χειμασ εις γροί.

65000

Εις Εβόρσση του κάστρου των Σεργίων κατά τό "Άλλοι μαχαλι" υ-
ποση ήγρασαν ή τέρμα μου γαίης, αλίνας έτοιμ έποσε μαχαλι
του Βασιλείου του Χαϊρεδμή Πασα, διό και τα ταπεινά τής επι-
κομιτής των κάτω γαίων, έχωσθε παρὰ του εις Κορυθίον τής
αγίας Διαδίου αυτού Ουλού-Βεϊ.

2. κήποσ

1275. 7.

1. Ένα κήπον ήγρασαν ή τέρμα μου από γή, κέρσι και έσο-
μα παρὰ του Πάνου Παχνοβάνου. συμπεριέχει εις ενόκιατα γή,
και έσομα Κορυθίου κήπον, και ειναι ούτως ειρησμένης, ή
περιέχει δένδρα σιαμνών ή γαίης, και τρείς μαχίλλας, εις τή
νω Εβόρσση τα γαίητα εις μαχίνας, αλίνας κινής, και δένδρα
ήγρασαν επ' ονόματι του πά Κουσαίου, επί Θεοδοίου, πά
Μελετίου, πά Αθηνίου, πά Χριστόπου, πά Δουμά, χελόνι
Παφάου, καρσίον, Γεωργίου και Λεοίκου δια.

11000

3. κήποσ

1275. 6.

1. Ένα υψιμαχίας ήγρασαν ή τέρμα μου από γή, κέρσι και έσο-
μα από Βασιλικήν Σαμαρλίαν εις άνω Νο Ουλοπέδα
του Άγία Γαβριήλ και όσιος γαίησιν. συμπεριέχει και υψοί του Με-
λέτιου Κορυθίου-Βεϊ, εις τό κορυθίον του υδίου, εις όμιλοσ γαίης
των και εις δένδρα, περιέχει δε δένδρα σιαμνών και ζυγία,
και γήλη μαχίλλας. τή ταπεινά έβεδός επ' ονόματι του πά Δου-
δοίου, πά Μελετίου επί Μακαρίου, επί Σεραπίου, επί Ιπρόντιου
και χελόνι και ήγίου Παφάου δια.

11200

4. κήποσ

1272. 7.

1. Ένα υψιμαχίας ήγρασαν ή τέρμα μου από Αθηνίαν Βασιλικήν
περιέχει γηλιών σιαμνών και ζυγία, και μαχίλλας συμπεριέχει
και υψοί του Μελετίου Κορυθίου-Βεϊ, και υψοί του Χ Σεργίου,
και χελόνι και εις Κορυθίον. έβεδός τό ταπεινά επ' ονόματι
του πά Αθηνίου αλίης, επί Σελήτου, επί Θεοδοίου Παφάου
επί Μελετίου Κορυθίου, επί Μακαρίου Κόκοτα και χελόνι
Παφάου δια.

12000

ἑπισημοποιηθὲν ἐν ἑπισημοποιεῖσιν ἐπὶ Μονῆς					
Ἰὰ εἶδη τῶν κτημάτων	Ἔτος ἰσομετρικῶν	ἑπισημοποιεῖσιν	ἑπισημοποιεῖσιν	ἑπισημοποιεῖσιν	ἑπισημοποιεῖσιν
1. Χωράφιον. 1282.	6.	1.	Ἄντικρυ εἰς τὰ ἀντὶ σταίρια ἀνωθεν τῶν εὐκείων καφε- νατίων, ἠγοράσθησαν τοῦτοι παρὰ Χριστίου Κίβρου, συνηρτάται μὲ τὸ ἔργον τῶν γῆων. μὲ χωράφια μὲ τὰ πρὸ τοῦ ἵδιου ἐκλύθ-βεί ἐπ' ἰσομετρικῶν ἠγγέλου ἢ ἑπιση- μοποιεῖσιν διὰ ἑπισημοποιεῖσιν		
2. Χωράφιον. 1282.	6.	1.	ἔσται εἰς μέρος ἠγορηθὲν ἑπισημοποιεῖσιν ἐπὶ εὐκείων τοῦ Ἰωάν-αἰλῆ τῶν Σερῶν, ἔχει γέφυρας καὶ χωράφια ἑπισημοποιεῖσιν ἠγοράσθησαν καὶ τοῦ ἑκείνου βασιλέως, ἠγγέλου, καὶ τῶν ἑπισημοποιεῖσιν. ἑπισημοποιεῖσιν ἀπὸ τῶν ἠγορη- θῶν ἐπ' ἰσομετρικῶν ἑπισημοποιεῖσιν διὰ ἑπισημοποιεῖσιν	3000	
			ἑτέρα κτήματα εἰς τὸν αὐτὸν κατὰ τὸν Σερῶν ἐν διακριτικῶν νεοαγορασθέντα.		200
κῆπον. 1265.	24.	1.	Ἐν τῆσιν ἀπὸ γῆ καὶ ἑπισημοποιεῖσιν εἰς τὸ χωρίον ἠγο- ρηθῶν ἑπισημοποιεῖσιν μακρὰν ἀπὸ Σερῶν ἠγοράσθη ἀπὸ Σερῶν ἠγορηθῶν, περιέχει σκαμνοδένδρα καὶ σπυροφόρα βλάνα, ἀλλὰ νεύρον. ἔχει γέφυρας χωράφια τῶν κατοικῶν τῆς τοιότητος, ἑπισημοποιεῖσιν καὶ εὐκαταστάτων δένδρα. ἑπισημοποιεῖσιν αὐτὸ ἑπισημοποιεῖσιν μὲ τὰ πρὸ τοῦ βασιλέως Σεργίου-λουκά ἐπ' ἰσομετρικῶν ἠγγέλου τοῦ Μοῦτῆ ἢ πᾶ ἑπισημοποιεῖσιν, ἢ χρυσάνθου πρὸ ἠγορηθῶν, εἰς ἑπισημοποιεῖσιν, εἰς ἠγγέλου, πρὸ ἠγορηθῶν, εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέως ἐπ' ἰσομετρικῶν τῶν ἠγορηθῶν ἠγγέλου		10000
4. κῆπον. 1265.	4.	1.	Ἄπὸ γῆ καὶ ἑπισημοποιεῖσιν, περιέχει καὶ οὗτοι ἠγορηθῶν ἔχει γέφυρας χωράφια τοῦ Σεργίου-αἰλῆ τοῦ Χριστοδούλου Βασιλέως, ἠγορηθῶν καὶ δρόμον, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τῶν ἀνωτέρων κῆπον τῶν ἠγορηθῶν, ἠγορηθῶν ἀπὸ τῶν Σερῶν, καὶ ἑπισημοποιεῖσιν μὲ τὰ πρὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπ' ἰσομετρικῶν τῶν ἠγορηθῶν ἠγγέλου		10000
5. Οἰκοπέδον		2.	ἑπισημοποιεῖσιν εἰς τὸν αὐτὸν χωρίον παρὰ τὸ εὐκείων, ἠγορηθῶν ἔχει ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν τῶν Μοῦτῆ καὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν ἠγορηθῶν, ἠγορηθῶν καὶ δρόμον. ἠγοράσθησαν τοῦτοι ἀπὸ τῶν ἀναδόχων Σερῶν, ἠγορηθῶν, ἠγορηθῶν καὶ ἠγορηθῶν τῶν τοῦ ἠγγέλου Σερῶν. ἑπισημοποιεῖσιν μὲ ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν καὶ παρὰ τῶν ἠγορηθῶν ἀπὸ τῆς τοιότητος, καὶ ἀπὸ τῆς τοιότητος ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν ἐπ' ἰσομετρικῶν τοῦ ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν, εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέως ἠγορηθῶν καὶ ἠγορηθῶν		900
16. κῆπον. 1277.	6.	1.	Ἐν τῆσιν κῆπων εἰς τὸ χωρίον ἠγορηθῶν παρὰ Βασιλέως ἀπὸ γῆ καὶ ἑπισημοποιεῖσιν, περιέχει σκαμνοδένδρα καὶ σπυροφόρα βλά- να, καὶ στέφανον νερόν, εἰς ὅποιον χαλκῆν κατεμάχθη ἀπὸ τῶν στέφανων τῶν ἠγορηθῶν τοῦ αὐτοῦ χωρίου. συνηρτάται εἰς τὸν αὐτὸν μὲ τὰ πρὸ τοῦ αὐτοῦ ἠγορηθῶν καὶ μὲ τὰ πρὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἠγορηθῶν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν παρὰ τῶν ἠγορηθῶν τῶν τοῦ ἠγορηθῶν καὶ ἠγορηθῶν μὲ τὰ πρὸ τοῦ ἠγορηθῶν τῶν Σερῶν ἐπ' ἰσομετρικῶν τῶν ἠγορηθῶν τοῦ ἠγορηθῶν ἠγορηθῶν ἢ πᾶ ἠγορηθῶν ἢ εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέως, εἰς τὸν ἠγορηθῶν, εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέως καὶ ἠγορηθῶν		10000

ἐξακολουθεῖ εὐνηματολόγιον τῆς Μονῆς.

καὶ ἐστὶ
τοῦ νε-
σαίου.
ἑ. ἑ. ἑ.
ἑ. ἑ. ἑ.
ἑ. ἑ. ἑ.
ἑ. ἑ. ἑ.
ἑ. ἑ. ἑ.

Ἐπιγραφή. 261. 20. 2. εὐνη κτίματα προσεβόσθη ἐπὶ τὸ ἐβθεῖον κατόχηον, κτίματα ἐν τῇ τοῦ
σοῦδρον "Χωρολόνας", καὶ ἐπὶ τῇ εὐνη κτίματα σπουδαία ἀπὸ 12. ἐπὶ τῇ
ἐπὶ τοῦ ὄρους χείρτονον τοῦ χείρτονον ἡτάσταμα, τῇ οὐκ κτη
τατίου ἰσορονοῦ καὶ τερμον ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους χείρτονον "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους χείρτονον "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους χείρτονον "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους χείρτονον "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους χείρτονον "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους χείρτονον "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ "Ἰσορονοῦ" ἐπὶ

παρατηρήσεις.

Α'. παρατηρήσεις.

Ἄλλοι οὐκ ἴστανται τὴν ἑστὴν κτισθὴν καὶ ἐπὶ τὸ ἐβθεῖον ἀρχαῖον τοῖσιν ἐπίκεινται "σοῦδρον" ἔχει καὶ τὰς γαίας τοῦ
τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ, ἀπὸ τῆσιν πολλὴ μέρη ἐπὶ αὐτοῦ κατακτείνονται ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ παρὰ τὸν οὐκ ἰσορονοῦ
καὶ μετακτείνονται ἐπὶ ἀρχαῖον καὶ τῶν, ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ κτισθὴν ἀρχαῖον ἀλλοτρίωτον καὶ ἐπὶ ἄλλοι οὐκ ἴστανται
καὶ ἀναγκαῖα τῶν κτισθὴν, διὰ τοῦτο πάντοτε ἔδωκεν ἐπὶ ἀρχαῖον καὶ ἀναγκαῖον αἱ γαίαι ἀπὸ τῶν προσεβόσθη δεικνύ
γαίης διὰ τὴν κτισθὴν, διὰ τοῦτο καὶ οἱ κτισθὴν ἄλλοι οὐκ ἴστανται καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ οὐκ ἰσορονοῦ
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν

Β'. παρατηρήσεις

Τὰ ἀπὸ διακρίβηται κτίματα τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ τῆς Μονῆς οὐκ ἴστανται ἐπὶ αὐτῇ καὶ γαίαι ἐπιβεβόσθη κτισθὴν
τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ ἀπὸ τῆσιν πολλὴ μέρη ἐπὶ αὐτοῦ κατακτείνονται ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ παρὰ τὸν οὐκ ἰσορονοῦ
καὶ μετακτείνονται ἐπὶ ἀρχαῖον καὶ τῶν, ἐπὶ τῷ οὐκ ἰσορονοῦ κτισθὴν ἀρχαῖον ἀλλοτρίωτον καὶ ἐπὶ ἄλλοι οὐκ ἴστανται
καὶ ἀναγκαῖα τῶν κτισθὴν, διὰ τοῦτο πάντοτε ἔδωκεν ἐπὶ ἀρχαῖον καὶ ἀναγκαῖον αἱ γαίαι ἀπὸ τῶν προσεβόσθη δεικνύ
γαίης διὰ τὴν κτισθὴν, διὰ τοῦτο καὶ οἱ κτισθὴν ἄλλοι οὐκ ἴστανται καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ οὐκ ἰσορονοῦ
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν
καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν τοῦ οὐκ ἰσορονοῦ καὶ τῶν κτισθὴν

VASILIS KATSAROS- CHARALAMPOS PAPASTATHIS

LE CADASTRE DU SAINT MONASTÈRE TIMIOS
PRODROMOS SERRES (1866)

Résumé

Au codex 375 du Monastère de Ioannis Prodromos(au mont Ménikion, près de Serres) se conserve le cadastre (an 1866) du Monastère. Aujourd'hui, après le pillage du Monastère par les Bulgares pendant l'an 1917, ce cadastre se trouve au Centre «Ivan Dujčev» de Sofia. Il s'agit d'un écrit très important parce que, après l'ordre de Ypsili Pili (Haute Porte?) et du Patriarcat Œcuménique, il consigne l'avoir du Monastère, les toponymies et les termes relatives. Il donne aussi, des informations sur les achats et ventes des propriétés, les noms des contractants et la situation économique de la terre et des magasins.